

1987 நவம்பர் 16]

9. அறிவிப்புகள்

(அ) 1987-88 ஆம் ஆண்டுக்கான கூடுதல் மானியங்களுக்கான கோரிக்கைகளை மொழிவது குறித்து (ஆ.செ.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. 1987-88 ஆம் ஆண்டின் கூடுதல் மானியங்களுக்கான கோரிக்கைகளைப் பேரவையில் முன்மொழிவது குறித்து ஆளுநரிடமிருந்து கீழ்க்கண்ட செய்தி வரப்பெற்றுள்ளது :

“In pursuance of Article 203 clause (3) of the Constitution of India, I, SUNDAR LAL KHURANA, Governor of Tamil Nadu hereby give my recommendation to the moving, in the Tamil Nadu Legislative Assembly, of the Demands for further Grants for the year 1987-88.”

10 முதல் துணை நிதி நிலை அறிக்கை, 1987-88—விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 1987-88 ஆம் ஆண்டுக்கான செலவு குறித்த முதல் துணை நிதிநிலை அறிக்கை விவாதம். பேரவை விதிகளின்படி இந்த விவாதமும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய பதிலுரையும் ஒரு மணிக்கு முடிந்து, மானியக் கோரிக்கைகள் வாக்கெடுப்புக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும். எனவே கட்சிக்கு ஒருவர் பேசுவதற்கு அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். விவாதத்தில் பங்கு கொள்ளும் உறுப்பினர்கள் மிகக் குறைவாகப் பேசி உதவ வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையில் தமிழை வளர்க்கக்கூடிய பல்வேறு பல்கலைக் கழகங்களுக்கு நிதியுதவி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. மானியத் தொகை வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது. நான் குறிப்பாக ஒன்றை உங்கள் மூலம் அரசாங்கத்தைக் கேட்க விரும்புகிறேன். என் கையில் ஒரு சுற்றறிக்கை இருக்கிறது. 2-11-1987- விருந்து “All Officers in Madras circle” என்று சொல்லி இங்கே இருக்கக்கூடிய வங்கிகளுக்கு ஒரு சுற்றறிக்கை. வங்கிகளிலே இருக்கக்கூடிய கோப்புகள் எல்லாம் ஆங்கிலத்தோடு கட்டாயமாக இந்தியிலும் ட்ரான்ஸ்லேட் செய்யப்படவேண்டும் என்றும் அதற்கு வசதி இல்லை என்று சொன்னால் அதற்கான வசதிகள் ரீஜினல் ஆபீஸிலே செய்து கொடுக்கப்படும்; இது கண்டிப்பாகக் கடைப்பிடிக்கப்படவேண்டும் என்றும் சொல்லி மீண்டும்,

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1987 நவம்பர் 16]

இவ்வளவு பெரிய எதிர்ப்புக்குப் பிறகும், எங்களுடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பதவியிழந்ததற்குப் பிறகும் தமிழ் நாட்டில் இந்தியைத் திணிக்கக்கூடிய காரியம் நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்கிறது.

இந்த அரசு தமிழை வளர்ப்பது உண்மையாக இருக்குமானால், இந்தி ஆதிக்கத்தை ஒழிக்க முயல்வது உண்மையாக இருக்குமானால் இது குறித்து முயற்சி எடுக்கவேண்டுமென்ற நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுபோலவே பல்கலைக் கழகங்களைப் பற்றி ஒரு குறிப்பு நம்முடைய துணை மானியக் கோரிக்கையில் வருகிறது. மானியம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பல்கலைக் கழகங்களைச் சேர்ந்த பலர் கோலாலம்பூரில் நடைபெற்ற உலகத் தமிழ் மாநாட்டுக்கு அனுமதிக்கப்படவில்லை. அது 6-வது மாநாடு, சீனர்களும், மலேசியாக்காரர்களும் அதிகமாக இருக்கக்கூடிய அங்கே அந்த மாநாடு நடக்கிறது. ஆனால் பல்கலைக் கழகத்தினுடைய பல்வேறு பேராசிரியர்கள், பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தர்கள், தொல்பொருள் ஆராய்ச்சி இயக்குநர்கள், அண்ணா பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தர் திரு. குழந்தைவேலு அவர்கள், அதுபோலவே சென்னை பல்கலைக் கழகத்தினுடைய மற்றும் தமிழ் பல்கலைக் கழகத்தினுடைய பேராசிரியர்கள் இவர்கள் எல்லாம் அங்கே ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் வாசிப்பதற்கு அழைப்பு இருந்தும் கூட பாஸ் போர்ட் எடுத்து வைத்திருந்தும் கூட உலகத்தமிழ் மாநாட்டுக்குச் செல்ல அனுமதிக்கப்படவில்லை. அந்தச் சர்க்காரின் திரு. தத்தோ அவர்கள் இங்கே வந்து நேரடியாக முதல்வர் அவர்களையும், மற்றவர்களையும் சந்தித்ததற்குப் பிறகும் கூட இந்த அரசாங்கம் யாரும் போக வேண்டாம் என்று சொல்லி அரசாங்கத்தினுடைய பிரதிநிதிகளை உலகத் தமிழ் மாநாட்டிற்கு, தமிழ்நாடு அரசின் சார்பில் அனுப்பவில்லை என்று சொன்னால் இதைக் காட்டிலும் வருத்தப்படக்கூடிய விஷயம் என்னவாக இருக்கும் என்று நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய நாவலர் அவர்கள் எதிர்க் கட்சித் தலைவராக இருந்தபோது—முதல்வராக திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் இருந்தபோது—கோலாலம்பூரில் நடைபெற்ற மாநாட்டில் கலந்துகொண்டார்கள். ஆனால் இவர்களைக் கலந்துகொள்ள அனுமதிக்காததற்கு என்ன காரணம்? பேராசிரியர்களை அனுமதிக்காததற்கு என்ன காரணம்? நான் சந்தேகிக்கிறேன். எங்கள் தலைவர் கலைஞர் கலந்துகொள்கிறார் என்ற ஒரே காரணத்திற்காகத்தான் இந்த அரசு உலகத் தமிழ் மாநாட்டைப் புறக்கணிக்கிறது என்றால் அது எந்த வகையில் நியாயம் என்பதை நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1987 நவம்பர் 16]

(நண்பகல் 12-00)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மகாநாட்டில் கலந்து கொள்வதும் கலந்து கொள்ளாத சூழ்நிலை ஏற்படுவதும் அவ்வப்போது ஏற்பட்டிருக்கிற தன்மையைப் பொறுத்தது. 3-வது உலகத் தமிழ் மகாநாடு இலங்கையிலே நடைபெற்ற போதுகூட, மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருக்கும்போது கூட, இந்த மாநில அரசின் சார்பாக அந்த மாநாட்டில் கலந்து கொள்ளவில்லை. அப்போதிருந்த சூழ்நிலையை ஒட்டி, அந்த மாநாட்டில் கலந்து கொள்ளவில்லை.

அதேபோல இங்கே 5-வது உலக தமிழ் மாநாடு மதுரையிலே நடந்தபோது கூட, எவ்வளவோ அழைப்பு அழைத்தும் கூட, இந்த மாநிலத்தில் தமிழக அரசின் சார்பாக நடைபெற்ற போதும் கூட, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவர் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்தபோதும் கூட, அன்றைக்கு அந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் யாரும் அதிலே கலந்து கொள்ளவில்லை. கலந்துகொள்ளத்தான் வேண்டும் என்று யாரும் எந்தக் கட்சியையும் வற்புறுத்த முடியாது. இப்போது மலேசியாவிலே ஏற்பட்டிருக்கிற அரசியல் சூழ்நிலைகளையும் வேறு பல நிலைமைகளையும் ஒட்டி, இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு குறிப்பிட்ட முடிவை எடுத்திருக்கிறது. அப்படி அரசு அதிகாரிகளும், அரசின் சார்பாகவும் யாரும் கலந்து கொள்ள வேண்டாம் என்று ஒரு முடிவை எடுத்தது அரசே தவிர, கலைஞர் கலந்து கொள்கிறார். ஆகவே நாங்கள் கலந்து கொள்ளவில்லை என்ற முடிவு இல்லை. அப்படி ஒரு நோக்கம் கற்பிப்பது தவறு என்பதைத்தான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேனே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை.

பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் அரசின் சார்பாக நிதி உதவி கேட்டால்தான், அரசு அனுமதி அளிக்க வேண்டிய அவசியம் வருமே தவிர, அவர்களாகவே பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்டு—பல்கலைக் கழகம் ஒரு, 'அட்டானமல்' பாடி—ஆகவே அது தானாகவே ஒரு முடிவை எடுக்குமேயானால், அதனுடைய செலவில் அல்லது அவரவர்களுடைய செலவில் அது அனுப்ப முடியுமேயானால் அது வேறு விஷயம். அரசினுடைய நிதி வேண்டுமென்றால்தான் அரசினுடைய அனுமதி வேண்டும். அரசினுடைய நிதி தேவையில்லை என்று வருகிற போது, பல்கலைக் கழகமே முடிவு செய்திருக்கலாம். ஆகவே அதிலேயும் பிரச்சினை இல்லை என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[1987 நவம்பர் 16]

திரு. அ. ரகுமான்கான் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மதுரையிலே நடைபெற்ற உலகத் தமிழ் மாநாட்டின் போது கலைஞர் அவர்களுக்கு முறையாக அழைப்பு அனுப்பவில்லை என்பதோடு கூட, குதிரைப் பந்தயம் ஒழிக்கப்பட்ட நேரத்தில் அதன் நினைவாக வைக்கப்பட்ட குதிரைச் சின்ன சிலையை, சென்னை யிலேயிருந்து மதுரைக்கு கொண்டு வருவோம் என்று சொல்லி, அதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு, அவ மானப்படுத்தப்படும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. எனவே வந்தால் சரியாக இருக்காது, அவமானப்படுத்தப்படுகிற சூழ்நிலை இந்த அரசாங்கத்தால் செய்யப்படுகிறது என்ற எண்ணத் தினாலேதான் கலந்துகொள்ளவில்லையே தவிர, மற்றபடி தமிழ் உணர்வு இல்லாத காரணத்தினால் அல்ல.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்பு மிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாநாட்டிற்காக அழைப்பு கொடுத்தோம், நேரிடையாகவும் அழைப்பு விடுத்தோம், அதற்கென ஏற்கனவே நடைபெற்ற சூழ்நிலை கலந்து கொள்ளவும் கூப்பிட்டோம். ஆனால் வரவில்லை. வராமல் இருப்பதற்கு என்ன காரணம் என்று நான் விவரிக்கவும் இல்லை, அதை விவாதிக்க வரவும் இல்லை. காரணம் எது வேண்டுமானாலும் அவரவர்களுக்கு இருக்கலாம். அந்த காரணத்திற்குள்ளே நான் நுழையவும் விருப்பமில்லை.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, என் கலந்து கொள்ளவில்லை கலைஞர் இந்த மாநாட்டிலே என்ற கேள்வியை கேட்டு விட்டு, நான் காரணம் சொன்னதற் குப் பிறகு, அதற்குள்ளே நுழைய விரும்பவில்லை என்று நாவலர் அவர்கள் சொன்னது சரிதானா? ஆனால் மலேசியா வைப் பொறுத்தமட்டில்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதற்கு முன்னாலேயும் நான் நுழைய விரும்பவில்லை, பின்னாலேயும் நுழைய விரும்பவில்லை. நான் சொன்னது, அவர்கள் அதிலே கலந்து கொள்ளவில்லை என்றுதான் குறிப்பிட்டுச் சொன்னேனே தவிர, ஏன் கலந்து கொள்ளவில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. திரு. ரகுமான் கான் அவர்கள் ஒரு காரணம் சொன்னார். அதேபோல அரசுக்கு என்று சில காரணங்கள் உண்டு. அப்போது இலங்கையிலேயும் அந்த அரசு கலந்து கொள்ளவில்லை. அதே மாதிரி இப்போது மலேசியாவிலேயும் இந்த அரசு கலந்து கொள்ளாததற்கு சில பல காரணங்கள் உண்டு. அவ்வளவுதான்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, குறிப்பாக பல்வேறு பேராசிரியர்கள் என்னிடத்திலே முறையிட்டார்கள். அரசாங்கத்திடம் இருந்து கிளியரன்ஸ் கிடைக்க வில்லை, ஆகவே போக முடியவில்லை என்று சொன்னார்கள்.

1987 நவம்பர் 16] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

நான் கேட்க விரும்புவது என்னவென்றால், கலந்து கொள்ளாததற்கு ஏதாவது ஒரு காரணம் இருக்க வேண்டும் அல்லவா? இன்னதுதான் காரணம் என்று அமைச்சர் வெளிப்படையாகச் சொல்லி இருந்தால் மக்களுக்கும் தெரியும். அவர்களுக்கு தமிழ் உணர்வு இருக்கிறது, தமிழ்ப் பற்று இருக்கிறது தனி நபரைப் பற்றி அல்ல பிரச்சினை என்று புரிந்து கொள்வதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்ற காரணத்தினாலேதான் சொன்னேன். அங்கே அரசியல் சூழ்நிலை சரியில்லை என்று சொன்னால் எப்படி? ஏறத்தாழ 2 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட தமிழ் அறிஞர்களும், 27 நாடுகளும் கலந்துகொள்கின்றன. அவர்களுக்கெல்லாம் இல்லாத அரசியல் சூழ்நிலை இங்கே வந்து விட்டதா? இருந்தாலும் அது வேறு விவகாரம். ஆனால் தமிழை வளர்ப்பதற்காகப் பாடுபடுவதாகச் சொல்லுகிற ஒரு அரசாங்கம் உலகத் தமிழ் மாநாடு நடைபெறுகிறபோது, பேராசிரியர்கள் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரையை வாசிக்க விடாமல் தடை போடுவதும், அரசாங்கத்தில் இருக்கக் கூடியவர்கள் அல்லது அதன் பிரதிநிதிகள் செல்லாத சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துவதும் கண்டிக்கத் தக்கது என்று இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசாங்கம் நீதிமன்றத்தை மதிக்க வேண்டும். நாங்கள் நீதிமன்றத்தை மதிக்கிறோம் என்று அடிக்கடி சொல்லுகிறீர்கள். ஆனால் நீதிமன்றம் தமிழ்நாடு ஹவுசிங் போர்டுக்கு 2,500 ரூபாய் அபராதம் விதித்து இருக்கிறது. காரணம், நந்தனத்திலே இருக்கிற ஒரு ஃபிளாட்டை அங்கே இருக்கிற சங்கரபாண்டியன் என்ற ஒருவருக்கு ரெண்ட் பேசிஸ்லே தரப்பட்டது. திடீரென்று 1983-வது ஆண்டு 20 சதவீதம் வரி உயர்த்தினார்கள். அதை எதிர்த்து அவர் கோர்ட்டுக்கு போவார். ஆனால் திடீரென்று ஒரு நாள் அவருடைய வீட்டை போலீசை வைத்துக் காலி செய்து, வீட்டிலே இருக்கக் கூடிய தட்டு முட்டு சாமான்களை எல்லாம் தெருவிலே தூக்கி எறிந்தார்கள். உடனே அவர் பழையபடி கோர்ட்டிற்குப் போனவுடனே கோர்ட் சொன்னது, கோர்ட் உத்தரவின்படி அவர்களை வெளியேற்றக்கூடாது என்று. ஆனால் வெளியேற்றி இருக்கிறார்கள். இது கோர்ட்டை அவமதிக்கிற காரியம். வெளியேற்றிவிட்டுத் தயாராக இருந்து, இன்னொருவருக்கு அந்த வீட்டை அலாட் செய்து விட்டார்கள். இதிலேயிருந்தே தெரிகிறது ஹவுசிங் போர்டில் உள்நோக்கத் தோடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் அந்த மனுதாரருக்கு, பாதிக்கப்பட்டவருக்கு என்கிஷன் செய்யப்பட்டவருக்கு 2,500 ரூபாய் தமிழ்நாடு ஹவுசிங் போர்ட் அபராதம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கோர்ட் தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறது. நீதிமன்றத்தை மதிக்காமல் ஒரு சர்க்காருடைய நிறுவனம் இவ்வளவு மோசமாக அபராதம் செலுத்துகிற நிலையில் இருப்பது எவ்வளவு பெரிய அவமானகரமானது? நீதிமன்றத்தை அரசாங்கத்தினுடைய ஒரு அமைப்பு மதிக்காத நிலையில் இருந்தால் சாதாரண மக்கள் எப்படி மதிப்பார்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1987 நவம்பர் 16]

அதைப்போல வழக்கமான போலீஸ் லாக்கப் சாவுகள் தொடர்ந்து இந்த ஆட்சியில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. மதுரை மாவட்டத்தில் பழனிசெட்டிபட்டியில் இருக்கக்கூடிய பாண்டியன் என்பவரை ஒரு கொலை வழக்கு சம்பந்தமாக சந்தேகப்பட்டு விசாரணைக்கு அழைத்துப் போய் மறுநாள் அவரைப் பார்க்க போனால் போலீஸ் லாக்கப்பில் தற்கொலை செய்து கொண்டார். தூக்குப் போட்டுக் கொண்டார் என்று சொல்கிறார்கள். போலீஸ் லாக்கப்பிலே தூக்குப் போட்டுக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பே கிடையாது. அவர்கள் கண்காணிப்பிலே இருக்கிறார்கள். பாடியை உறவினரிடத்தில் ஒப்படைக்கப்படவில்லை. அந்த பாடியை எரித்து விட்டார்கள். எனவே போலீஸ் ஸ்டேஷன் உள்ளே நடைபெற்ற கொலையாக இருக்குமோ என்பதற்கான போதுமான காரணங்கள் இருக்கின்றன. இது குறித்து நீதி விசாரணை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். வெவியே பத்திரிகைகளில் ஒரு யுத்தமே நடந்து கொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய உயர்நீதிமன்றத்திலே இன்றைக்கு ஐந்து நீதிபதி பதவிகள் நிரப்பப்படாமல் இருக்கின்றன. அதற்காக நான்கு பேர் பிராமணர், ஒருவர்தான் பிற்படுத்தப்பட்டவர். தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு அதிலே முதலிடம் இருக்க வேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட சமுதாயத்திற்கு மட்டும் ஒரே நேரத்தில் பிரதிநிதித்துவம் இருக்கக் கூடாது. எனவே, இதை எதிர்க்கிறோம். அது இந்த மண்ணின் தன்மை என்று சொல்லி நம்முடைய சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் அந்த நிராமனத்தை செய்த மரியாதைக்குரிய தலைமை நீதிபதி **
தமிழ் பேசாத நீதிபதி சந்துர்க்கர் அவர்களை எதிர்த்து அறிக்கைகள் விட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

* திரு. மா. சின்னராசு : துணைத் தலைவர் அவர்களே தங்கள் மூலமாக ஒன்றைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். துணை மானியக் கோரிக்கையில் எந்த வரையறைக்கு உட்பட்டுப் பேசலாம் என்று பலமுறை தாங்களும் தலைவர் அவர்களும் தெரிவித்து இருக்கிறீர்கள். இது ஒரு மானியக் கோரிக்கை விவாதமல்ல. இதிலே குறிப்பிட்ட பொருள்கள் பற்றித்தான் விவாதிக்க முடியும். இப்படி யாரும் எல்லாம் விவாதிக்கலாம் என்றால் ஒரு மணிக்கு அவையை முடித்து விட்டு மாலையும் கூடி விரிவாக விவாதிக்கலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. ரகுமான்கான் சீக்கிரம் முடித்துவிடுங்கள்.

*மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1987 நவம்பர் 16]

திரு. அ. ரகுமான்கான் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நானும் 10 ஆண்டுகளாக உறுப்பினராக இருக்கிறேன். நான் இதையெல்லாம் படித்து விட்டுத்தான் வந்தேன். காவல் துறைக்கு, பல்கலைக் கழகத்திற்கு, நீதி நிர்வாகத்திற்கு இந்தத் துணை மாலியக் கோரிக்கையிலே தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி தொகை ஒதுக்கப்படுவதால் நீதி நிர்வாகம் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகளைப் பேசுவது தவறல்ல. ஆகவே, துணை சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைக்கு நான்கு இடங்கள் நிரப்பப்பட்டாமல் இருக்கின்றன. இது ஒரு சர்ச்சையாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு விளக்கத்தைச் சொல்கிறார்கள். நம்முடைய உயர்நீதி மன்றத் தலைமை நீதிபதி ஒரு விளக்கத்தைச் சொல்கிறார். ஒன்றை கேட்க விரும்புகிறேன். உண்மையில் தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்பட்ட மக்களுக்கு சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் காலியாக இருக்கிற அந்த நான்கு நீதிபதி பதவிகளில் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்பது உங்களுடைய உண்மையான நோக்கமாக இருந்தால் அது வரவேற்கத்தகுந்ததுதான். காரணம் பிராமணர்களும் புறக்கணிக்கப்படக்கூடாது. அண்ணா சொன்னதைப் போல், காந்தியடிகள் சொன்னாரே அதைப்போல், பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்திற்குத்தான் நாங்கள் எதிரிகளே தவிர, பிரிட்டிஷ் காரர்களுக்கு அல்ல என்று அதுபோல பிராமண சகோதரர்களுக்கு தனிப்பட்ட முறையில் யாரும் விரோதமானவர்கள் அல்ல. தவறான கொள்கைக்குத் தான் நாங்கள் விரோதமானவர்கள். அந்த அடிப்படையில் அவர்களும் கௌரவிக்கப்பட வேண்டும். அதே நேரத்தில் பிற படுத்தப்பட்டவர்களுக்கும், தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டும். இது இந்த அரசாங்கத்தினுடைய உண்மையான நோக்கமாக இருந்தால் உள்ளபடியே நாங்கள் வரவேற்கிறோம். இன்றைக்கு மத்திய சர்க்காரிடத்தில் சிபார்சு கோரி இந்த தமிழ்நாடு சர்க்கார் ஒரு பட்டியலை எழுதி அனுப்பியிருப்பதாகச் சொல்லி பிரதமர் ராஜிவை நம்புகிறார்கள். ஆனால் இந்தியாவினுடைய சட்ட அமைச்சர் யார்** அட்டர்னி ஜெனரல் யார்,

* * *

பிரதமர் யார் * ** நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.
(கூச்சல்-குழப்பம்) (குறுக்கீடுகள்).

திரு. எஸ். வேணுகோபால் : துணைத் தலைவர் அவர்களே,
* * பற்றியா இங்கே பேச வந்திருக்கிறோம்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : * * பற்றி பேசியதை நீக்கி விடுகிறேன். சீக்கிரம் முடியுங்கள், ரகுமான்கான்.....

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1987 நவம்பர் 16]

(பிற்பகல் 12-10)

திரு. அ. ரகுமான்கான் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அவ்வளவு பிற்போக்கானவன் அல்ல. நான் சொல்ல விரும்புவது மண்ணினுடைய தன்மை என்று சொல்லிக்கொண்டு, மனுவை யாரிடத்திலே கொடுக்கிறீர்கள் என்பதுதான். ஆகையினாலே இன்னும் நான் சொல்ல விரும்புவது, தமிழ் தெரியாத நீதிபதி இருப்பதை உயிரோடு இருக்கும் வரையிலும் அனுமதிக்க மாட்டோம் என்று வீர சபதம் எல்லாம் செய்தீர்கள். சட்ட அமைச்சர் அவர்களை நேருக்கு நேர் கேட்கிறேன். வேறு மாநிலத்தைச் சேர்ந்த நீதிபதி, தமிழ் தெரியாத நீதிபதி கம்பிரமாக அமர்ந்து இருக்கிறார்களே, என்ன முயற்சியை எடுத்து இருக்கிறீர்கள்? ஆகையினாலே, இதிலே ஏதாவது உள்நோக்கம் இருக்குமோ என்ற சந்தேகம் எனக்கு ஏற்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. கி. பொன்னையன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே சில நல்ல கொள்கையைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் பேசுகிறபோது அவர்கள் தனக்கே உரித்தான அந்தக் குரோத உணர்வுகளைக் காட்டக் கூடாது. உள்நோக்கம் என்றெல்லாம் சொல்லக் கூடாது. நமது முடிவு எடுத்த கொள்கை என்ன என்பதை அரசு ஏற்கனவே தெளிவாக்கியிருக்கிறது. உள்நோக்கம் அதில் எதுவும் இல்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட கொள்கையை நாம் ஈடேற்ற வேண்டும் என்பதற்காக இந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்தான் பிரதமராக வர வேண்டும், இந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்தான் உச்ச நீதிமன்றத்தினுடைய தலைமை நீதிபதியாக வரவேண்டும் என்று மாற்றி அமைக்கக்கூடிய உரிமை எந்த ஒரு மாநில அரசுக்கும் இல்லை; இருக்காது என்பதையும் நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் உணரவேண்டும்.

தமிழக அரசைப் பொறுத்த வரையில், தாழ்த்தப்பட்ட பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தில் தகுதி மிக்கவர்கள் நிறைய பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுள் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையைத் தொடர்ந்து இந்த அரசு வலியுறுத்தும். அதில், அந்தக் கொள்கையில் பிடிப்போடு இந்த அரசு தொடர்ந்து செயல்படும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. ரகுமான்கான், நீங்கள் சொன்னதைப் பற்றி நான் பார்த்தேன். அட்மினிஸ்ட்ரேசன் ஆப் ஜஸ்டிஸ் பற்றி இதிலே வரவில்லை. பணம் ஒதுக்காத மானியத்தைப் பற்றி நீங்கள் பேசிக் கொண்டிருந்தால் எப்படி? (குறுக்கீடு) உங்களுக்கு கொடுத்த நேரத்திற்குள் பேசி முடித்துக் கொள்ளுங்கள். குறுக்கீடுகள் கழிந்த பிறகும் 10 நிமிடங்களை தாண்டிவிட்டீர்கள், எனவே, சுருக்கமாகப் பேசி முடித்து விடுங்கள்.

[1987 நவம்பர் 16]

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, குறிப்பாக பிராமண சமுதாயமா அல்லது வேறு சமுதாயமா என்பதைப் பற்றி நான் பிரச்சினையாக்க விரும்பவில்லை. இடம் நிரப்பப்படவேண்டும் என்பதுதான்; நேரத்தை கடத்த வேண்டாம். இப்போது சப்-ஜட்ஜுகளைப் பொறுத்தவரையிலும் 14 வேகன்சிகள் இருக்கின்றன, தமிழகத்தில், பல இடங்களில் நீதிபதிகள் இல்லை. ஏறத்தாழ இன்றைக்கு 1,23,443 சிவில் வழக்குகள் பெண்டிங்காக இருக்கின்றன.

மாண்புமிகு திரு. கி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் அரசினுடைய அறிக்கையை ஏற்கனவே படித்திருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்த சப்-ஜட்ஜு பதவிகளை நிரப்புகிற பொறுப்பு, அதிகார வரம்பு உயர்நீதி மன்றத்திற்கு மட்டுமே உரித்தானதேயொழிய மாநில அரசுக்கும் இதற்கும் தொடர்பு இல்லை. உயர்நீதி மன்றத்தை, உடனே நிரப்பவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம்.

அடுத்து, எந்த நீதிபதி இடம் காலி என்று சொன்னால் அதற்கு நான் பதில் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சுருக்கமாகப் பேசி முடித்து விடுங்கள். நீங்கள் பேசுவது சம்பந்தமாக அரசாங்கம் ஒரு பைசாவைக்கூட ஒதுக்கவில்லை. 59 ஹெட்டி லேயும் கூட ஒரு பைசாவைக்கூட ஒதுக்கவில்லை. எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் நான் சொல்கிறேன். துணைமாதிரிக் கோரிக்கையில் எந்த பர்பசுக்கு பணத்தை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்துவிட்டுப் பேசவேண்டும். உதாரணமாக ரூரல் டெவலப்மெண்டுக்கு 10 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கினால் அதற்காக கம்ப்ளீட்டாக மாநிலம் முழுவதும் இருக்கிற நிலைமையைப்பற்றி பேசினால், இந்த விவாதத்தை முடிக்க முடியாது.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவர் அவர்களே, உங்களோடு சர்ச்சை செய்ய நான் விரும்பவில்லை. அமைச்சர்கள், அதே போல் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் என்று ஹெட்டிங்கிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒதுக்கக்கூட இல்லைதான்.

இன்னொன்றையும் நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அரசாங்கத்தினுடைய முக்கியமான ஒரு கொள்கையைப் பற்றி நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன் இந்த பதவி நீட்டிப்புத் தருவது என்பது நிர்வாகம் சம்பந்தப்பட்டது. பொதுவாக நிர்வாகம் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு பிரச்சினை. பிரதமரேகூடச் சொல்லியிருக்கிறார், ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ். இவர்களுக்கு எல்லாம் திரும்பத்திரும்ப நாம் ரீ-அப்பாயின்ட்மென்ட் அல்லது எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுத்துக் கொண்டிருப்பது சரியாக வராது என்று. ஆனால் நம்முடைய டி.ஜி.பி. திரு. ரவீந்திரன் அவர்களுக்கு பழையபடி எக்ஸ்டென்ஷன். தம்முடைய 60 வயதை தாண்டி வீட்டுக்குப்

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1987 நவம்பர் 16]

போகின்ற வயதில் இருக்கக்கூடிய திரு. வடிவேலுக்கு எக்ஸ்டென்ஷன். அதைப்போல உங்களுக்குத் தெரியும், நம்முடைய தலைமைச் செயலாளருக்கு எக்ஸ்டென்ஷன். அப்படியானால் 58 வயதானால் வீட்டுக்குப் போக வேண்டும் என்ற சட்டம் எதற்கு? எக்ஸ்சப்சனல் சர்க்கம்ஸ்டான்சஸ் என்று வையுங்கள், நான் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சிறப்புத் தகுதியின் அடிப்படையில் பதவி நீட்டிப்பு அல்லது மீண்டும் பதவியில் அமர்த்துதல் 'கூடாது' என்று there is no express provision. அந்த அடிப்படையில் சிறப்புத் தகுதியின் அடிப்படையில் நீட்டிப்பு தருவது, நிர்வாகத்தினுடைய நலன் கருதி, நீட்டிப்பு தருவது என்பது வழக்கமாக உள்ள ஒன்று. அதில் ஒன்றும் தவறில்லை.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : அந்த எக்ஸ்டென்ஷன் நியாயமானதாக இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் எங்கள் கோரிக்கை. அடுத்து காவல்துறைக்கு நாம் மானியம் வழங்கியிருக்கிறோம். அதிலே சட்டம் ஒழுங்கு எல்லாம் வருகிறது. உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும், இந்திரா அம்மையாரைக் கொலை செய்யும் முயற்சியிலே ஈடுபட்டோம் என்று சொல்லி, எனக்கும், பொன் முத்துராமலிங்கம் போன்ற 55 பேர்களுக்கும் 2 வருடம் கடுங்காவல் தண்டனை சிறைத்தண்டனை கொடுத்திருக்கிறார்கள். நாங்கள் இப்போது ஜாமினில் இருக்கிறோம். அப்பீல் செய்து இருக்கிறோம். அது வேறு விவகாரம். ஆனால் நம்முடைய அமைச்சர் திரு. ப.உ. சண்முகம் அவர்கள், குற்றவாளிதான் என்று கோர்ட்டு தீர்ப்பு சொல்லவில்லை. ஆனால் இந்த அரசாங்கம் அவர்கள் குற்றவாளிதான் என்று சொல்லி, அப்பீல் செய்கிறது. நான் திட்டவட்டமாக கேட்க விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடுகள்.)

டாக்டர் கே. பி. ஜே. ராமலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இது குறித்து ஏற்கனவே வழக்கு மன்றத்தில் தீர்ப்பு வழங்கப் பெற்றிருக்கிறது அவர் அமைச்சராகத் தொடர்வதில் எந்தத் தவறும் இல்லை என்று ஏற்கனவே வழக்கு மன்றத்தால் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டதற்குப் பின்னால், ஒரு வழக்குரைஞராக இருப்பவர் அதைத் திரும்பத் திரும்ப இங்கே பேச வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தப்பாக புரிந்து கொண்டார்கள். நீங்கள்தான் அவரைக் குற்றவாளி என்று சொல்லி அப்பீல் செய்து இருக்கிறீர்கள். அதுதான் என்னுடைய வருத்தம். அவர் குற்றவாளி அல்ல என்பதுதான் என்னுடைய வாதம். இது நியாயமா? அவரைக் கொலை காரன், கொலை செய்ய முயற்சித்தார் என்று சொல்லி அமைச்சராக வைக்காதீர்கள். இது என்ன நியாயம் என்று கேட்கிறேன். அப்பீல் செய்து இருப்பது நீங்கள்தான். என்ன அர்த்தம்? அவர்

1987 நவம்பர் 16] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

கொலை செய்ய முயற்சித்தார் என்று அரசாங்கம் முடிவுக்கு வருகிறது. அப்படியானால் கொலை செய்ய முயற்சித்தவரை எப்படிப் பக்கத்தில் வைக்கலாம். அதுதான் என்னுடைய கேள்வி. சட்டம் கூட சம்மதிக்கலாம். தார்மீகமாக அது சரியா? எவ்வே அவர் குற்றம் செய்யவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. ஆனால் துரதிர்ஷ்டவசமாக நீங்கள் அவரைக் கொலைக்காரனாகச் சித்தரித்து இருப்பது நியாயம் அல்ல. இப்படிப்பட்ட ஒரு இடத்திலே அவர் இருக்கவே கூடாது. ஆகவே அதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஒரு முக்கியமான பிரச்சினையை உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். பாட நூல் நிறுவனம் பற்றியது. துணைத் தலைவர் அவர்களே தயவுசெய்து நீங்களும் கவனிக்கவேண்டும். பாட நூல் நிறுவனத்திற்கு மானியம் இதிலே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1983 ஆம் ஆண்டு அச்சடித்து வெளியிடப்பட்டுள்ள 3-வது வகுப்பு அறிவியல் பாடம். அதிலே 3-வது பாடம். பிள்ளைகளுக்கு அதில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தெரியுமா? சந்திரன் என்ற தலைப்பிட்டு சந்திரன் தன்னைத் தானே சுற்றுவது இல்லை என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. சந்திரன் தன்னைத்தானே சுற்றுவது இல்லை என்று 1983 ஆம் ஆண்டு அச்சடிக்கப்பட்ட புத்தகத்தில் இருக்கிறது. 1986 ஆம் ஆண்டு அதே பாட நூல் நிறுவனம் அதே 3 ஆம் வகுப்பு பிள்ளைகளுக்கு என்ன சொல்கிறது தெரியுமா? சந்திரன் தன்னைத்தானே சுற்றுகிறது என்று பாட நூல் நிறுவனம் அச்சடித்த புத்தகம் சொல்லுகிறது. வாத்தியார் என்ன சொல்லுவார்? சந்திரன் தன்னைத் தானே சுற்றுகிறது என்று சொல்லுவாரா? சுற்றுவது இல்லை என்று சொல்லுவாரா? நான் கேட்கிறேன் வாத்தியாரையும் குழப்புகிறீர்கள். பிள்ளைகளையும் குழப்புகிறீர்கள். இதற்கு ஒரு

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இது போன்ற குழப்பங்கள் நிரந்தரமாக நீக்கப்படவேண்டும் என்பதற்காகத் தான் டாக்டர் மால்கம் ஆதிசேசய்யா அவர்கள் தலைமையில் புதிய குழு அமைக்கப்பட்டு அதிலே அறிவியல் அடிப்படையில் ஆராய்வு பாட நூல் திட்டங்களை எல்லாம் வகுத்து நடப்பு ஆண்டிலிருந்து நடைமுறைக்குக் கொண்டு வர இருக்கிறோம். எங்கேனும் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகத் தவறுகள் இருந்திருக்குமேயானால் அவ்வப்போது அது சுட்டிக்காட்டப்பட்டு திருத்தப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மரியாதைக்குரிய கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். ஆர்ட்ஸ் கோர்சஸ், இஸ்டரி, பிலாசபி, லிட்டிரேச்சர் இவைகள் எல்லாம் இந்த கல்லூரிகளில் இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏன் இருக்கக்

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1987 நவம்பர் 16]

கூடாது என்றால் அது வேலைவாய்ப்பு இல்லாமல் போய் விடுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். 400 என்ஜினியர்கள் சர்வீஸ் கமிஷனால் 1983 ஆம் ஆண்டில் செலக்ட் செய்யப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இன்னும் பொதுப் பணி துறையில் வேலை கிடைக்கவில்லை. சையன்ஸ் படித்தவர்களுக்கு எல்லாம் வேலை கிடைத்து விடுகிறதா? எனவே கல்வி என்பது வேலையை மட்டும் தருவது அல்ல.

மாண்புமிகு திரு. சி. மொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் அவைக்கு ஒருவேளை வரவில்லை என்று கருதுகிறேன் அல்லது பத்திரிகையில் அரசு சார்பாக வெளியிடப்பட்ட அறிவிப்பை சரியாக படிக்கவில்லை என்று கருதுகிறேன். Never the Government has taken a policy decision that Arts Course should be totally abolished. What we have already told is, that Arts Course would be re-vamped. ஏற்கனவே இருப்பது Arts Education has outlived its utility. The Course have to be re-vamped in tune with the modern scientific and technological approach. என்ற முறையிலே கலைப் படிப்பைப் பொறுத்தவரைக்கும் வாழ்க்கைக்குப் பலன் கிடைக்கக்கூடிய முறையிலே இதை மாற்றி அமைக்கப்படவேண்டும் என்ற முறையிலே Need based and utility oriented education என்ற முறையில் மாற்றி அமைக்கப்படுகிறது. அதற்கு டாக்டர் வி. சி. குழந்தைசாமி அவர்கள் தலைமையில் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்று ஏற்கனவே நான் தெளிவாக கூறியிருக்கிறேன்.

கலைப்படிப்பைப் பொறுத்தவரைக்கும் கிட்டத்தட்ட 2 லட்சம் பேர் ஜியாகரிப்பி, பிளாசபி, சைக்காலஜி போன்ற பாடங்களை எல்லாம் படித்து விட்டு வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். நல்ல புரப்பசனல் கோர்ஸ் என்று சொல்லக்கூடிய இன்ஜினியரிங். மெடிகல் போன்றவைகளுக்கு போகின்ற குழந்தைகள் வசதி படைத்த குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்லது எலைட் சர்க்கிள் என்று சொல்லக்கூடிய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் சென்று விடுகிறார்கள். மாறாக பிற்படுத்தப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட குடும்பத்தைச் சேர்ந்த குழந்தைகளுக்கு மெடிக்கல், இன்ஜினியரிங் இடங்கள் கிடைக்கவில்லை என்ற நிலை ஏற்படுகிற போது அவர்களுக்கு பி. எஸ்ஸி. கெமிஸ்ட்ரி கிடைப்பது இல்லை, பிசிசு கிடைப்பது இல்லை, மெத்தமெட்டிக்ஸ் கிடைப்பது இல்லை, எனவே அவர்கள் கலைப் படிப்பிற்குச் செல்லுகிறபோது அந்த குழந்தைகள்தான் பாதிப்புக்கு உள்ளாகிற காரணத்தால் கலைப் படிப்பை ஆர்ட் எஜுகேஷன் என்று சொல்லக்கூடிய அந்த கலைப் படிப்பை “ரீ வெம்ப” செய்து வேலை வாய்ப்பு உருவாக்கக் கூடிய முறையில் எப்படி அதை கொண்டுவர வேண்டும் என்ற முறையில் குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் தான் நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று தான் அரசு சொல்லியிருக்கிறது.

1987 நவம்பர் 16]

(பிற்பகல் 12-20)

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே கலைப் படிப்பைப் பொறுத்த மட்டில் வேலைக் கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்காமல், மனித நியதியை உருவாக்கக் கூடியது, கலாச்சாரம், பொழி அறிவுகளை எல்லாம் உருவாக்கக் கூடிய அடிப்படையில் அவற்றை அனுமதிக்க வேண்டும். அனுமதிப்போம் என்ற உத்தரவாதத்தினை அமைச்சரவர்கள் தந்திருக்கிறார்கள். அதற்கு நன்றி.

இன்னொன்றையும் இங்கே நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். 5,138 நியாய விலைக் கடைகள் நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் மூலம் நடைபெற்று வந்தன. ஆனால் 1-10-1987 லிருந்து கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு மாற்றப்படுகிறது. மாற்றப்பட வேண்டியதன் அவசியமென்ன? தனியாரிடத்திலிருந்ததை நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கு மாற்றியது ஒரு சமூக நோக்கத்தோடு, ஒரு தேசியமயம் மாதிரி. அந்த அரசாங்கமே கொள்முதல் பண்ணி, அரசாங்கமே சீராக விநியோகிக்கிறதா? கோ-ஆப்பரேடிவிற்குப் போய் விட்டால் அங்கே எலெக்ஷன் கிடையாது. அங்கேயிருக்கும் ஆட்கள் நம்முடைய ஆட்கள்தான். எனவே நான் கேட்கிறேன். விநியோகம் சீராக இருக்குமா? சீராக இருக்காது. ஏற்கலவே இந்த நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் நியாய விலைக் கடைகளில் பணியாற்றுகிறவர்களுக்குச் சம்பளம் இதிலே மாற்றப்படும். சனியாரிட்டி போய்விடும், ப்ரமோஷன் போய்விடும். இந்த தேவையில்லாத வேலை எதற்கு? இதற்குப் போய் ஏறத்தாழ ரூ. 1 கோடி நிதியை நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்னை மாநகராட்சிக்குத் தேர்தல் வேண்டும் என்று நாங்கள் பேசிப் பேசி குளைத்துப் போனோம். இப்போது நம்முடைய அமைச்சர் பண்டிட்யார் அவர்கள் புதுக் காரணம் சொல்கிறார்கள். கட்சிச் சின்னம் இல்லாமல், அரசியல் இல்லாமல் தேர்தல் நடத்தப் போகிறோம் என்று. முதலில் சொன்னதும் நீங்கள் தான். மாற்றியதும் நீங்கள் தான். இன்றைக்கு இப்போது சொல்வதும் நீங்கள் தான். அதற்காக ஒரு மசோதா கொண்டு வரப் போகிறோம் என்று சொல்கிறீர்கள். இது காலங்கடந்த காரியம். எனவே இதை உடனடியாக நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நேரமாகிவிட்டது. எல்லோரும் நேரம் கேட்பார்கள். நிறையப் பேசிவிட்டு மீர்கள். ஸ்கோப்பிற்குள்ளே பேசுங்கள். ஸ்கோப்பை விட்டு வெளியே போனால் என்ன செய்வது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் பேசிய பேச்சில் ஜனாதிபதி, உதவி ஜனாதிபதி பற்றி பேசக் கூடாது என்ற மரபும், விதியும் தெளிவாக இருக்கிற காரணத்தால், அந்தப் பகுதியையும் நீக்க உத்தரவிடுகிறேன்.

[1987 நவம்பர் 16]

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு பேரவையினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன்கள், மேலும் பல்வேறு உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்குத் தேர்தல் நடக்கும் என்று அறிவித்திருந்தார்கள். 23-10-1987 அன்று உத்தரவு போட்டார்கள். ஆனால் டிசம்பர் 16-ல் தேர்தலை ஒத்திவைத்து விட்டார்கள். காரணம் தெரியவில்லை. துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதோடு நான் முடித்து விடுகிறேன்.. ஊராட்சி அதிகாரப் பறிப்பு இன்று நடப்பதைப் பற்றி இங்கே நான் சொல்லவேண்டும். நம்முடைய அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் கேட்டதெல்லாம், வரி விதிப்பு சம்பந்தமாகத் தீர்மானிப்பது யார்? மக்களாலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சேர்மன். மக்களாலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர் அவர்கள்தான் தீர்மானிக்க வேண்டுமே தவிர. ஆர்.இ.ஓ. இ.ஆர்.ஓ. பி. டபிள்யூடி.-யில் இருக்கக் கூடிய இஞ்சினியர்கள், இரண்டு கௌன்சிலர்கள் போன்ற இவர்களைப் போட்டுக்கொண்டு அந்தக் காரியத்தை செய்வது என்பது மக்களாலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களை அவமானம் செய்வதாகும். நம்முடைய முதலமைச்சர் இருக்கிறார். அவர் தீர்மானிப்பதற்குப் பதிலாக இரண்டு அதிகாரிகளை அந்தக் குழுவிலே போட்டு, முதலமைச்சரையும் அந்தக் குழுவிலே ஒரு ஆளாகப் போட்டு, தீர்மானித்தால் அது எப்படி வரும்? ஆகவே இது அதிகாரத்தைப் பறிப்பதாகும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஒவ்வொன்றாகச் சொன்னால், மற்றவர்களும் கேட்பார்கள். 25 நிமிடமாயிற்று. அவை முன்னவர் அவர்கள் தீர்மானத்தை முன்மொழிவார்கள்.

11. அரசினர் தீர்மானம் விதி 189 (3)-ஐத் தளர்த்தல்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, முன்பு சட்டமன்றப் பேரவை 9-00 மணிக்குக் கூடிய காரணத்தினாலே 1-00 மணியோடு முடிக்கவேண்டுமென்ற விதி வைத்திருந்தது. இப்போது 9-00 மணிக்குப் பதிலாக நாம் 1-00 மணிக்கு கூடுகின்ற காரணத்தினாலே விதியைத் திருத்தத்தான் நாம் 1-00 மணியோடு என்பதை 2-00 மணியோடு முடித்தால் இன்னும் சில நண்பர்கள் பேசுவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்குமென்று கருதி, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் : “சட்டமன்றப் பேரவை விதி 189 (3)-ன் கீழ் துணை மானியக் கோரிக்கைகள் மீது விவாதம் பிற்பகல் 1-00 மணியோடு முடித்தாக வேண்டுமென்பதைத் தளர்த்தி, அதை 2-00 மணி வரை நீடிக்கலாம்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, ஒரு மணி நேரம் நிறைவேற்றப்பெற்றது.

1987 நவம்பர் 16]

10. முதல் துணை நிதிநிலை அறிக்கை, 1987-88 விவாதமும்
வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி.

டாக்டர் ந. மாசிலாமணி : மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய
துணைத் தலைவர் அவர்களே, * *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஸ்கோப்பிற்
குள்ளே பேசுங்கள். நீங்களே வில்லங்கம் உருவாக்கக் கூடாது.
அவருக்குச் சொன்ன பதில்தான் உங்களுக்கும் பொருந்தும். அதை
எக்ஸ்பஞ்ச் பண்ணி விடுகிறேன். துணை மானியக் கோரிக்கை
சம்பந்தமாக ஸ்கோப்பிற்குள்ளே கட்டாயமாகப் பேசியாகவேண்
டும். அவருக்கு ஒரு நியாயம். உங்களுக்கு ஒரு நியாயம் கிடை
யாது. தயவு செய்து துணை மானியக் கோரிக்கையின் கீழ் எது
இருக்கிறதோ, அதைப் பேசுங்கள். மற்றது பேசினால், 'I will
be forced to expunge it' இங்கே நேரத்தைத்தான் நாம்
பார்க்கவேண்டும். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் சம்பந்தப்
பட்ட கோரிக்கைகளில், எல்லா இலாக்காக்களும், டிஸ்ட்ரிக்ட்
ஹெட்டில்தான் இருக்கிறது. ஒரு பேச்சை ஆரம்பித்தால், ஒரு
உறுப்பினருக்கு ஒரு மணி நேரம் வேண்டும் என்றால் எப்படி?
(குறுக்கீடு) டாக்டர் மாசிலாமணி அவர்கள் டெக்னிக்கலாகப்
பேசக்கூடாது. (குறுக்கீடு).

THIRU A. RAHMAN KHAN : It is our fundamental right
to express our views. (Interruptions)

* டாக்டர் ந. மாசிலாமணி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர்
அவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களால் நடப்பு
நிதியாண்டிற்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற முதல் துணை மதிப்
பீட்டின் கீழ் சுமார் 252.42 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்
கின்றபோது, கடந்த காலத்திலே வளர்ச்சிப் பணிக்குச் செல
விடப்பட்ட தொகைகள் நல்லமுறையில் செலவிடப்பட்டதா என்
பதையும் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.
வறுமை ஒழிப்புத் திட்டங்கள் என்ற பெயராலே, மத்திய அரசும்,
மாநில அரசும் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவிட்டபோது
ஆர்.எல்.ஈ.பி., என்.ஆர்.ஈ.பி., ஐ.ஆர்.டி.பி. போன்ற திட்டங்களைக்
கிராமப்புறங்களில் செயல்படுத்துகின்ற போது பல்
வேறு பிரச்சனைகளோடும், முறைகேடுகளோடும் செயல்படுவதை
இந்த மன்றத்தினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.
தமிழக அரசு இந்த வளர்ச்சிப் பணிகள் சிறப்பாகச் செயல்படு
வதற்குப் பாக் அட்வைசரி கமிட்டி என்றும், டாஸ்க் போர்ஸ்
கமிட்டி என்றும் பல்வேறு கமிட்டிகளை அறிமுகப்படுத்தி,
ஒழுங்குபடுத்தி திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக பல
அமைப்புகளை உருவாக்கியும்கூட கிராமப்புறங்களில் இருக்கின்ற
உள்ளாட்சி அமைப்புகள் செய்கின்ற தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்ட
விரும்புகிறேன்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க
அகற்றப்பெற்றது.

[டாக்டர் ந. மாசிலாமணி] [1987 நவம்பர் 16]

உதாரணமாக என்னுடைய தொகுதிக்குக் கீழே தா.பழார் ஒன்றியத்தில் உள்ளாட்சி அமைப்பால் இயங்குகின்ற ஒன்றியக் குழுத் தலைவராக இருக்கின்றவர்—அவர் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர் அல்ல—பல்வேறு என்.ஆர்.ஈ.பி., ஆர்.எல்.ஈ.பி.பி. திட்டங்களைச் செயல்படுத்துகின்ற போது, ஆதி திராவிடர் வகுப்பில் வாழ்கின்றவர்களுக்கு வீடுகட்டும் திட்டத்தில் பல்வேறு குறைபாடுகளைச் செய்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே இந்த மன்றத்தினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். பளாக் அட்வைசரி கமிட்டியும், டாஸ்க் ஃபோர்ஸ் கமிட்டியும் தேர்ந்தெடுத்தாலும் கூட, உதாரணமாக ஒரு கிராமத்தில் 1-லிருந்து 20 என்னின்ற வரையில், வரிசை அடிப்படையில், எண்ணிக்கை அடிப்படையில் வீடுகளை ஒதுக்குகின்றபோது அதை சரிவர அமுல்படுத்தாமல், அங்கிருக்கின்ற ஒன்றியக் குழுத் தலைவர் அவர்கள் அருகால் நிலையை பயனாளிகள் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் வீட்டிற்கு 100 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் அங்கிருக்கின்ற ஆதி திராவிட மக்களை வற்புறுத்துகிறார்கள். இதுகுறித்து அந்தப் பகுதியில் உள்ள ஆதிதிராவிட மக்கள் எல்லாம் கூட உள்ளாட்சி அமைச்சர் அவர்களுக்கும், தமிழக முதல்வர் அவர்களுக்கும், பல்வேறு அதிகாரிகளுக்கும் இந்தப் பிரச்சினையைத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே வாழுகின்ற ஆதி திராவிடர்களுக்கு வீடு கட்டுகின்றபோது அவர்களிடமிருந்து அருகால் நிலையைப் பறிக்க வேண்டும் என்று அந்த இயக்கத்தினுடைய தலைவர் அவர்கள் சொல்லுகிறாரா என்பதை இந்த மன்றத்தில் கேள்விக்குறியாக வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பல்வேறு பிரச்சினைகள், ரோடு போடுவதாக இருந்தாலும் சரி, தண்ணீர் கொடுப்பதாக இருந்தாலும் சரி, செய்கிற திட்டங்களுக்கு எல்லாம் அவர்கள் சரியான முறையில் கணக்கு காண்பிக்காமல் பணங்களைக் கருட்டுகிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதோடு இந்த துணை பட்ஜெட்டில் குறிப்பிடுகின்றபோது வறட்சிப் பணிக்காக, இந்த நடப்பு ஆண்டில் சுமார் 51.6 கோடி ஒதுக்கியிருப்பதாக நிதியமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதிலே குறிப்பிடுகின்ற போது 29.94 கோடி ரூபாய் குடிநீருக்காகவும், அதிலே 7.58 கோடி ரூபாய் குடிநீர் வசதியைப் பெருக்குவதற்காகவும் சென்னை நகருக்கு மட்டும் வழங்கியிருக்கிறோம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். குடிநீர் வழங்குவதற்காக மொத்தம் செலவிட்ட தொகையிலே 4-ல் ஒரு பங்குத் தொகை சென்னையிலே உள்ள சுமார் 40 இலட்சம் மக்களுக்கு வழங்கியிருக்கிறார்கள். 4-ல் ஒரு பகுதி பணத்தைச் சென்னையில் மட்டும் செலவழித்திருக்கிறார்கள். தமிழகத்திலே 4½ கோடி மக்கள் வாழ்கின்ற இடத்தில் சுமார் 40 இலட்சம் பேர்களுக்கு மட்டும் தண்ணீர் கொடுத்துவிட்டால் 4½ கோடி மக்களுடைய தாகம் தீர்ந்துவிடுமா என்பதை இந்த மன்றத்திலே கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். சுருமையான வறட்சி இந்த ஆண்டில் இருக்கின்ற காரணத்தினால் நாங்கள்

1987 நவம்பர் 16] [டாக்டர் ந. மாசிலாமணி]

முழு மூச்சோடு போர்க்கால அடிப்படையிலே நிவாரணப் பணிகளை மேற்கொண்டு இருக்கிறோம் என்று இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த மன்றத்திலே ஒருமுறை மாண்புமிகுநாவலர் அவர்கள் வறட்சியைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது வறட்சி அதிகமாக இல்லை, கடுமையாக இல்லை, ஆங்காங்கே ஒரு சில மாவட்டங்களில்தான் இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். ஆனால் இங்கே குறிப்பிடும்போது தமிழகத்திலே கடுமையான வறட்சி இருப்பதால் போர்க்கால அடிப்படையில் நிவாரணப் பணி மேற்கொண்டோம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில், அதற்காக கெலவிட்ட தொகை ரூ.30 கோடி கடுமையான வறட்சி இருக்கின்ற நேரத்தில், தமிழகத்திலே உள்ள 20 மாவட்டங்களுக்கு 30 கோடி ரூபாயைச் செலவு செய்தால் வறட்சி நீங்கிவிடுமா? யாருடைய வறட்சி நீங்கியது என்பதை நீங்கள் சன்காணிக்க வேண்டும் என்று இங்கே நான் கோரிக்கையாக வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30)

அடுத்தபடியாக, இந்தக் குறிப்பிலே பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களின் பொருளாதார மேம்பாட்டிற்காக சுமார் 50 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு இன்னும் அதிக அளவில் நிதியை ஒதுக்க வேண்டும். செலவு அதிகமாகச் செய்து, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் உயர்ந்து மேல் மட்டத்திலே வருவதற்கு நீங்கள் ஊக்கம் அளிப்பதற்கு நல்ல திட்டங்களை வழங்குவதற்கு அதிகமான நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த பட்ஜெட்டிலே குறிப்பிடுகின்றபோது, வாடகை வீட்டு வசதித் திட்டத்தின் கீழ் தூத்துக்குடியிலே 384 குடியிருப்புகள் கட்டுவதற்காக ரூபாய் 1 கோடி கடன் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இங்கே வாடகை வீட்டிலே குடியிருப்பவர்களுடைய நிலை என்ன என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கின்றபோது, உதாரணமாக, இராயப் பேட்டை பீட்டர்ஸ் ரோட்டிலே அரசு அலுவலர்கள் குடியிருப்புகள் இருக்கிறது. அங்கே 1,200 குடும்பங்கள் வாழ்கின்றன. அந்தக் குடியிருப்புகள் 1972லே உருவாக்கப்பட்டவை. அதற்குப் பின்னாலே, 1986லே அந்தக் குடியிருப்பைச் சுற்றியுள்ள காம்ப்வுண்ட் சுவரை இடித்து, அதாவது எம்.எம்.டி.ஏ., கார்ப்பரேஷன் மற்றும் உள்ளாட்சிகளின் அனுமதி இல்லாமல் அங்குள்ள காம்ப்வுண்ட் சுவரை இடித்து, அந்த இடங்களிலே டீக்கடை, பெட்டிக்கடைகள் மற்றும் மளிகைக் கடைகள் போன்று 10 கடைகளை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். 1985லே மாண்புமிகு திரு. இராகவானந்தம் அவர்கள் வீட்டுவசதித்துறை அமைச்சராக இருந்தபோது அவர்கள் இதற்கு ஸ்டே கொடுத்தார்கள்.

[டாக்டர் ந. மாசிலாமணி] [1987 நவம்பர் 16]

ஆனால், அதற்குப் பின்னாலே, இப்போது, 1986-லும், 87-லும் அதற்கு அனுமதி வழங்கி, அங்கேயிருக்கின்ற அடிப்படை வசதிகளையெல்லாம் சீரழிக்கின்ற வகையில், சுகாதாரங்கள் கெடுகின்ற வகையில், அங்கேயிருக்கின்ற காலனியின் வசதிகள் குறைகின்ற வகையில் இந்த நடவடிக்கையை எடுத்து இருக்கிறார்கள். அந்தக் குடியிருப்புகளிடையே இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை மீண்டும் அரசு தடுத்து நிறுத்தவேண்டுமென்று நான்கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கேரள மாநிலத்திலே, வைக்கத்தில் தந்தை பெரியார் அவர்களுக்கு, சிலை ஒன்றையும், நினைவுச் சின்னம் ஒன்றையும் அமைப்பதற்காக அரசு 15 இலட்சம் ரூபாய் அனுமதித்துள்ளது என்று இங்கே மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதை முழுக்க முழுக்க நான்கள் வரவேற்கிறோம்.* *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அது வேண்டாம். அதை எக்ஸ்-பஞ்ச் செய்து விடுகிறேன். முதலிலேயே சொல்லிவிட்டோம். டிமாண்டுக்கு உட்பட்டுப் பேசுங்கள் என்று. அங்கே பாருங்கள், உடனே அங்கே ஒருவர் எழுந்து கொள்கிறார். (குறுக்கீடு) இல்லை, வேண்டாம் (குறுக்கீடு) நாங்கள் சொல்லக்கூடாது. ஒரு மெம்பருக்கு ஒரு கருத்து இன்னொரு மெம்பருக்கு ஒரு கருத்து இருக்க முடியாது, (குறுக்கீடு) திரு. ரகுமான்கானுக்கும் சொல்லிவிட்டோம். நீங்கள் அந்தப் பிரச்சினைப் பற்றி பேச ஆரம்பித்தவுடன் அங்கே தமிழரசன் நானும் அந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றிப் பேசவேன் என்று, எழுந்து கொள்கிறார். பிரச்சினை வேண்டாம், சமூகமாக இருக்க வேண்டும், அதற்காகத்தான் சொல்கிறேன், அதை நீக்கி விடுங்கிறேன். துணை மானியக் கோரிக்கையிலே பேசுங்கள் (குறுக்கீடு) அந்த இரண்டு பிரச்சினைகளையும் ஒரு காரணத்திற்காகத்தான், பேரவைத் தலைவர், தான் அனுமதி மறுத்து இருக்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார். திரும்ப அதையே நான் அலவ் பண்ணினால் அது நியாயமாக இருக்காது. நீங்கள் அதை விட்டு விட்டு வேறு விஷயம் பற்றி பேசுங்கள் (குறுக்கீடு). ஒதுக்கியிருக்கிற மானியம் சம்பந்தமாகப் பேசுங்கள். (குறுக்கீடு) நான் அதை வைத்துப் பேசுகிறேன், இதைவைத்துப் பேசுகிறேன் என்று பேச ஆரம்பித்தால், அப்புறம் அவர் பேசுகிறேன் என்பார், பிரச்சினையாகிவிடும், நான் அதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். (குறுக்கீடு) அப்புறம் எல்லோரும் பேசிக்கொண்டு போவார்கள். (குறுக்கீடு) தலைவர்கள் சொன்ன கருத்து என்றால், எல்லா சமுதாயத்தைப் பற்றியும், எல்லாக் கருத்துக்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்புறம் அப்படியே ஒவ்வொன்றாகப் போகும். பேங்க் பற்றிப் போகும்; நிலவுடமை, நிலச் சீர்

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1987 நவம்பர் 16] [பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

திருத்தம் போன்றவைப் பற்றியும் அந்தத் தலைவர்தான் சொல்லியிருக்கிறார். இப்படியே பேசிக்கொண்டிருந்தால், அலவ் பண்ண முடியுமா நாங்கள்? (குறுக்கீடு) நீங்கள் பேசினால், அவர் களும் கேட்பார்கள் (குறுக்கீடு) பெரியார் அதையும் சொல்லியிருக்கி றார், அதுபற்றியும் பேசச் சொல்வார்கள், (குறுக்கீடு) இல்லை, இல்லை, நீங்கள் மற்ற சப்ஜெக்ட் பற்றிப் பேசுவதாக இருந் தால் பேசங்கள், இல்லையென்றால் முடித்துவிடுங்கள், அடுத்த உறுப்பினரைக் கூப்பிடுகிறேன்.

டாக்டர் ந. மாசிலாமணி : * * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இதை அனு மதிக்காமல் இருப்பதற்குக் காரணமே, புளோரில் கான்டிடரவர்த் சி வரக் கூடாது, அதனால் பிரச்சினை உருவாகும் என்பதற்காகத் தான் இரண்டு பிரச்சினைகளையும் அலவ் பண்ணாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். உள்ளதைச் சொல்கிறேன். பேச அனு மதிக்க முடியாது. அதற்குமேல், ஸ்பீக்கர், நாங்களெல்லாம் சொன்ன தீர்ப்புகளிலிருந்து தவறி நடக்க வேண்டுமென்று சொல் கிறீர்களா, நீங்கள், (குறுக்கீடு) இல்லை, இல்லை, அனுமதிக்க முடியாது. வேறு விஷயம் பேசுவதாக இருந்தால் பேசுங்கள் அல்லது முடிவுக்கு வாருங்கள். இந்தப் பகுதியை நான் நீக்க உத்தரவிடுகிறேன் (குறுக்கீடு) முடியாது, உட்காருங்கள், மாண்பு மிகு உறுப்பினர் திரு. மா. சின்னராசு.....

திரு. மா. சின்னராசு : மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே,

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்படிப் பேசி னால் எப்படி விவாதங்கள் சபையிலே போகும்? நல்ல நிதர்சன மாகத் தெரிந்துகொண்டு செய்வது நியாயமாக இல்லை, நீங்கள் பேசினால் அங்கே எழுந்து நிற்பதைப் பாருங்கள். அங்கே திரு. தமிழரசன் எழுந்து நிற்கிறார். என்னைப் பேச விடுங்கள் என்று அவர் சொல்லப் போகிறார். ** என்கிறீர்கள். இதற்கு மற்ற வர்களும் பதில் சொல்லப் போகிறார்கள். எனவே, சபை சமூக மாக நடக்க நீங்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டும் (குறுக்கீடு) சபை யின் விவாதம் ஒழுங்காகப் போக நீங்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டும். எனவே, நீங்கள் அந்தப் பொருளைப் பற்றிப் பேசாதீர்கள். அந்தப் பொருள் பற்றிப் பேசுவதற்கு நான் அனுமதிக்கப் போவ தில்லை. (குறுக்கீடு) இந்தக் கேள்வியை இப்படிச் குறுக்கு வழி யில் கேட்டால் நானும் சிலவற்றைக் குறுக்கு வழியில் கேட்டால் நீங்கள் பதில் சொல்ல முடியாது. (குறுக்கீடு) ஆகவே, என் னுடைய தீர்ப்பு இது. சபை விவாதம் வேறு திசையில் போக அனுமதிக்க முடியாது. அதனால்தான் இது சம்பந்தமாகவும், இலங்கைத் தமிழர் சம்பந்தமாகவும் பேசியதை நான் ஏற்கெனவே

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்] [1987 நவம்பர் 16]

எக்ஸ்பஞ்ச் பண்ணியிருக்கிறேன். (குறுக்கீடு) ஆகவே, துணை மானியக் கோரிக்கைக்கு உட்பட்டு வேறு விஷயம் எதையாவது பேசுவதாக இருந்தால் பேசுங்கள். நான் அனுமதிக்கிறேன். இல்லை என்றால் நீங்கள் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுங்கள் (குறுக்கீடு) அடுத்த உறுப்பினரைப் பேச விடுவதற்கு அது வாய்ப்பாக இருக்கும். (குறுக்கீடு) அதை நிராகரித்து விட்டோம். (குறுக்கீடு) அனுமதி மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் என்ன அர்த்தம்? (குறுக்கீடு) நீங்கள் சொல்லலாம். அந்த விவாதம் தேவையில்லை. அனுமதி மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் டிரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, காவல் துறை மானியக் கோரிக்கை மீது, அத்துமீறி காவல் துறையினர் நடந்து கொண்டிருப்பார்களேயானால் அந்தப் பிரச்சினையை மாத்திரம் கொண்டு வரலாமே தவிர மற்றபடி போராட்டத்தைப்பற்றி முழுவதுமாக இங்கே ஒரு பிரச்சினையாகக் கொண்டு வந்தால் பின்னர் அதன் சாதக பாதகங்களையும் விவாதிக்க வேண்டியிருக்கும். ஆனால், அதற்கு இங்கே இடமில்லை. மேற்கொண்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த பிரச்சினைப்பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களே, அவர்களைக் கூப்பிட்டு இந்த மாதக் கடைசியில் பேச இருக்கிறேன் என்று சொல்லி அந்தச் செய்தி பத்திரிகைகளிலும் வந்து பிறகு, அந்தப் பிரச்சினையை இங்கே கிளப்பி வேறு பல நிலைமைகளை ஏற்படுத்தாமல் இருப்பது மிக மிக நல்லது. அவர்களே நேரடியாக அதை வரவேற்றிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களோடு அவர்கள் பேசி தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்து வைப்பார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அவர்களோடு பேசி என்ன முடிவாகப் போகிறது என்பதெல்லாம் பொருத்திருந்து பார்க்க வேண்டிய ஒன்று. அந்தச் சமயத்தில் இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி அவர்கள் முதலமைச்சரிடம் தெரிவிப்பார்கள். அதைப் போலவே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் அரசின் சார்பாக எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை முறைப்படி எடுப்பார்கள். நிலைமை இப்படியிருக்கும்போது இந்தப் பிரச்சினைப்பற்றி நீங்கள் விவாதிப்பது என்று ஆரம்பித்தால் அந்தந்தக் கட்சிகள் பிறகு அவர்களுடைய பிரச்சினைகளையும் கிளப்புவார்களானால் அதுபற்றிய விவாதமே வந்து சேர்ந்துவிடும். ஆகவே, இந்தப் பிரச்சினையை இங்கே கிளப்புவது சரியில்லை. அதற்கு உரியவர்களே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களோடு பேச இருக்கிறார்கள். அவர்களே அப்படி முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களும் இந்த மாத இறுதிக்குள் ஒரு நாளைத் தருகிறேன் என்று சொன்ன பிறகு—அது நடைபெறப் போகிறது என்று சொன்ன பிறகு—இந்தப் பிரச்சினையை இதோடு விட்டுவிடுவது தான் நல்லது.

1987 நவம்பர் 16]

டாக்டர் ந. மாசிலாமணி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக முதல்வர் அவர்கள், வன்னியர் சங்கத்தினரை அழைத்துப் பேசுவார் என்ற நம்பிக்கையை இந்த மன்றத்தின் மூலமாக வழங்கியதற்காக மாண்புமிகு டாக்டர் நாவலர் அவர்களுக்கும், முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் நான் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.**

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நான் சொல்ல வதைக் கேளுங்கள். அதைப் பேசினால்தான் பிரச்சினை. பிறகு அதனுடைய பிரோஸ் அண்டு கான்ஸ் பற்றியும் பேச்சு வந்து விடும். அது பேச்சுவார்த்தைக்கே குந்தகமாகப் போய்விடும். பேசலாம் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களும் முன்வந்திருக்கிறார்கள். நிச்சயமாக அது நடக்கும். அதைத் தெரிந்துதான் அனுமதிக்கவில்லை (குறுக்கீடு) அதைத் தெரிந்துதான் சொல்லுகிறேன். ஆகவே, வேறு சப்ஜெக்ட் இருந்தால் பேசுங்கள். (குறுக்கீடு) இந்த விவாதத்திலிருந்து தயவு செய்து வேறு விவாதத்திற்குப் போங்கள். (குறுக்கீடு) நான் அனுமதிக்கவில்லை இதைத் தவிர வேறு ஏதாவது பேசுங்கள். இல்லையென்றால் முடித்து விடுங்கள். வேறு உறுப்பினரைப் பேச அழைக்கிறேன். (குறுக்கீடு) இதைப் பேச அனுமதிக்கப் போவதில்லை. அதற்கான நியாயமான காரணங்கள் இருக்கின்றன. இதைப் பேசுவதை விட்டு மற்றதைப் பேசுங்கள். இல்லையென்றால் அடுத்த உறுப்பினரை அழைக்கப் போகிறேன். (குறுக்கீடு) அதை எக்ஸ்ப்ளன்ஸ் செய்திருக்கிறேன். அதை விட்டு விடுங்கள் வேறு பேசுங்கள். (குறுக்கீடு) இதைப் பேச அனுமதிக்கமாட்டேன். (குறுக்கீடு) நீங்கள் வேண்டுமானால் சொல்லலாம். அவை முன்னவர் அவர்களே தெளிவாக இப்படி ஒரு வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பேச்சு வார்த்தைக்குக் குந்தகமாக இந்த விவாதம் அமைந்து விடக் கூடாது என்பது தான் முக்கியம். அதற்குப் பாதுகாப்பாகத்தான் இந்த நடவடிக்கை. (குறுக்கீடு) நீங்கள் பேசுவது நியாயமில்லை. வேறு சப்ஜெக்ட்டைப் பேசினால் அனுமதிக்கிறேன். அடுத்து திரு. சின்னராசு.

***திரு. மா. சின்னராசு :** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு டாக்டர் நாவலர் அவர்களால் முன் மொழியப் பட்டிருக்கிற ரூ. 252 கோடிக்கான நிதி ஒதுக்கச் சட்ட முன்வடிவின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களையும் சிலவற்றைச் சொல்ல வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நான் முதலில் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

****மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அசற்றப்பெற்றது.**

[திரு. மா. சின்னராசு] [1987 நவம்பர் 16]

தமிழ் உலகம் முழுவதுமே தன்னிகரில்லாத் தலைவனாக விளங்கும் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவரின் ஆட்சியில்தான் நான் காவது தமிழ்ச் சங்கத்தைக் கண்டார்கள். உலகத் தமிழ் மா நாட்டை, தமிழ் உலகமே வியக்கின்ற முறையில் மதுரை மாநகரிலே நடத்தினார்கள் என்பதும், தமிழுக்கு என்று தனியாக ஒரு பல்கலைக் கழகத்தையும் உருவாக்கி, நலிந்த தமிழ்க் கவிஞர்களுக்கு நிதி உதவி வழங்கியும், தமிழுக்கு, தமிழ் உணர்வுக்கும் பாடுபடுகிறவர்களின் நலனுக்காகப் பல அளப்பரிய திட்டங்களையும் பொன்மனத் தலைவர், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் உருவாக்கினார்கள் என்பதையும் அவர் தமிழுக்கு ஆற்றியிருக்கிற மிகப் பெரிய தொண்டினையும் யாரும் இங்கே மறுத்து விட முடியாது என்பதையும் நான் முதலில் நினைவு கூற விரும்புகிறேன்.

தமிழ் உலகம் உள்ளவும் நிலைபெறுகிறவாறு, தமிழ் வளர்ச்சிக்கான திட்டங்களையும் தந்திருக்கிற மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதற்காக கோடானுகோடி அளவுக்கு நிதியை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. சமுதாய வளர்ச்சிக்காகவும் பல்வேறு திட்டங்களைத் தீட்டி அதற்குக் கூடுதலாக நிதி தேவைப்படுகிறது என்று வருகிறபோது அந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் மக்களுடைய வறுமையைப் போக்குவதற்கும் சாதாரண பாமர மக்கள் நிம்மதியாக வாழ்வதற்கும் போடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை வரவேற்றுப் பேசுகிற இந்த நேரத்தில் சுட்டிக் காட்டியாக வேண்டும்.

(பிற்பகல் 12-40)

இன்று சம்பந்தம் இல்லையென்றாலும்கூட, பேசியிருக்கின்ற நண்பர்கள் நீதிமன்றத்தில் ஒருவருக்கு தண்டனை கொடுக்கப்பட்டு விட்டது 'கண்டெம்ட் ஆஃப் கோர்ட்' என்று சொல்லி ஏதோ ஒரு நீதிமன்றம் தீர்ப்பை வழங்கிவிட்டது என்பதற்காக அந்த வாரியம் தகுதியை இழந்து விட்டது என்று குறைத்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நினைவு இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆண்ட காலத்தில் திரு. எம். எஸ். பாலசுப்பிரமணியம் என்ற அரசு செயலாளருக்கு இதே சென்னை உயர்நீதிமன்றம். கோர்ட் உத்திரவை மீறியதற்காக 'கண்டெம்ட் ஆஃப் கோர்ட்' என்று தண்டனைவிதித்திருக்கிறது, கண்டனம் தெரிவித்திருக்கிறது. அன்று அந்த ஆட்சி கண்டனத்திற்காளான காரணத்தால் ஆளுவதற்கு தகுதியில்லாமல் போய் விட்டது என்று எளிதாக நான் சொல்ல முடியும். நீதிமன்றம் தீர்ப்பை வழங்கிவிட்டது என்பதாலே நீதிமன்றத்தை அரசு மதிக்கத் தவறி விட்டது என்பது உள்ளபடியே பொருத்தமற்றதாகும். அப்படிப் பார்த்தால் முன்பிருந்த அரசு தகுதியற்ற அரசாகவே ஆண்டது என்று என்னால் சொல்ல முடியும்.

1987 நவம்பர் 16] [திரு. மா. சின்னராசு]

அதைப் போல நீதிபதிகளால் பரிவு காட்டிப் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்களின் தலைவர், அவருடைய கட்சியின் தலைவர் அவர்கள், அன்னை இந்திரா காந்தி கொலை வழக்கில் தீர்ப்பு வந்தபோது, அந்த தீர்ப்பை அளித்த நீதிபதியை அவர் எப்படி விமர்சித்திருக்கிறார் என்பதற்கு பழைய 'முரசொலி' பத்திரிகையைப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நீதிபதியைப் பற்றி எவ்வளவு கொச்சைப் படுத்த முடியுமோ அந்த அளவிற்கு கொச்சைப் படுத்தி பல நேரங்களில் பேசிய, தலைவருக்கு பின்னால் உள்ள உறுப்பினர் எப்படி நீதிபதிக்கு மதிப்பளிக்க வேண்டும் என்று இன்றைக்கு சொல்லுகிறார்கள் என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

நீதிமன்றம் என்பதும், நீதி பரிபாலனம் என்பதும் அரசுக்கு அப்பாற்பட்டது என்பதை உணர்ந்த புரட்சித் தலைவர், எல்லா நேரங்களிலும், நீதிபதிகளுக்கும், நீதிமன்றத்தில் மதிப்பு தந்திருக்கிறார் என்பதை நான் நினைவுகூற விரும்புகிறேன். இன்னும் சொல்லப் போனால் நீதிமன்றத்தில் பல்வேறு வளர்ச்சிகளுக்கும், நீதிமன்றங்களில் குறைபாடுகளை நீக்குவதற்கும் புரட்சித் தலைவர் அரசு தலையிடுக்கிறது என்பதை நினைவுகூற விரும்புகிறேன். தமிழ் நீதிமன்றங்களில் இருக்க வேண்டும், நீதிபதிகள் தமிழ் தெரிந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கருத்து தெரிவித்த நேரத்தில் அதைப் பற்றி இங்கே பேசிய உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்களின் மதிப்பிற்குரிய தலைவரிடம் கேட்டபோது 'நோ கம்மென்ட்ஸ்' 'No Comments' என்று கொன்னார். ஆக நானும் with Comments அதை அவருடைய தீர்ப்புக்கே விட்டு விடுகிறேன். தமிழ் தெரிந்தவர்கள் நீதிபதிகளாக இருக்க வேண்டுமென்ற சருத்துக்கு வேறு அபிப்பிராயம் சொல்லுவதற்கில்லை என்று ஒரு காலத்திலே சொன்னவர்கள் எங்களைப் பார்த்து தமிழை அவ மதிக்கிறோம் என்பது உள்ளபடியே வேடிக்கையாக இருக்கிறது. முரண்பட்டக் கருத்துக்களை அந்தந்த நேரத்திற்கேற்ற கருத்துக்களை, தமிழ் மக்களுக்குச் சொல்லி, தாங்கள்தான் தமிழ்க் காவலர்கள் என்று சொல்லும் பிரச்சாரம் பொய்த்து விட்ட பின்னர் புதிய தத்துவங்களை வைத்து வெற்றி பெறப்போவ தில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

புரட்சித் தலைவர் அரசு இப்போது ஒதுக்கியுள்ள நிதியில் நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் மூலம் சத்துணவு திட்டத்திற்கு வழங்கப்படுகிற அரிசிக்காக 50 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறது. உள்ளபடியே உலகம் போற்றுகின்ற உன்னதத் திட்டம் சத்துணவுத் திட்டம். பல இலட்சக்கணக்கான குழந்தைகள் சத்தான உணவை விநியோக முறை கிறப்பாக இரூப்பதால், பெற்றுவருகிறார்கள். விநியோக முறையில் அரசு மற்ற பொருள்களை உரிய காலத்திலே கிடைக்கக் கூடிய அளவிற்குக் கொடுத்தாலும் நசராட்சிப் பகுதிகளில் பல சத்துணவுக் கூடங்களுக்கு சரியான

[திரு. மா. சின்னராசு] [1987 நவம்பர் 16]

கட்டடங்கள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. சில கூடங்கள் கூரைகளில்லாமல் இருக்கின்றன. கிராமப் பகுதிகளில் என்.ஆர். ஈ.பி., ஆர்.எல்.ஈ.பி. என்ற திட்டங்களின் கீழ் சத்துணவுக் கூடங்களை அமைத்து வருகிறோம். ஆனால் நகராட்சிப் பகுதிகளில் சத்துணவுக் கூடங்கள் கட்டுவதற்கான திட்டங்கள் இல்லை. போதிய கட்டடங்கள் இருக்கின்ற சத்துணவுக் கூடங்களிலும் பராமரிப்புக்கு எந்த வாய்ப்பும் இல்லை. அழிந்து விட்ட கூடங்களாக இருக்கின்றன. அதைச் செம்மைப்படுத்த இங்கே தனியாக முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டும். குறிப்பாக நகராட்சி மன்றங்கள் பல மாற்றுக் கட்டிமினரால் ஆனப்படுகிற காரணத்தால் புரட்சித் தலைவருடைய திட்டம் முதலமைச்சர் திட்டம் மக்கள் மத்தியிலே குறைக்கப்பட வேண்டும், அதன் மதிப்பு குறைக்கப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணத்திலே சில இடங்களில் பராமரிப்பு செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. ஆகவே அரசு இதிலே தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமாக விநியோக முறைகள் மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன. பல இடங்களில் பல கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் வேறு எந்த பணியும் ஆற்றாமல் ரேஷன் கடைகளை நடத்துவதற்கு மட்டும் பதிலு செய்து கொண்டிருக்கின்றன. இதனால் பல முறைகேடுகள் நடத்த வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அரசு இதையெல்லாம் கவனத்திலே கொண்டு விநியோக முறையை ஏற்றுக் கொள்கிற கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ரேஷன் கடையை நடத்துகிற சங்கங்கள் ஆகியவற்றின் நிதி வசதி என்ன, தகுதி என்ன என்பதை ஆய்ந்து ரேஷன் வழங்குகிற பணிகளை ஒப்படைக்க வேண்டும்.

அப்படி இல்லையென்றால், அதனால் ஏற்படுகிற தவறுகளுக்கு அரசுக்குத்தான் அவப்பெயர் ஏற்படுமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போல குடிமைப் பொருள்களை, அத்தியாவசியப் பொருள்களை ரேஷன் கடைகளில் மூலம் விநியோகம் செய்யும் போது, மலைவாழ் பகுதிகளைப் பொறுத்த வரையில் விதிகளை (ரிலாக்ஸ்) தளர்த்தி 500 அல்லது 1000 கார்டுகளுக்கு ஒரு நியாய விலைக் கடை இருக்க வேண்டுமென்பதை ரிலாக்ஸ் செய்து, கொடுக்க வேண்டும். அந்தந்த இடங்களில் உள்ள நிலைமை கருதி இதைச் செய்ய வேண்டும். 200, 250 குடும்பங்கள் 15 மைல் சுற்றளவில் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ரேஷன் வாங்க முடியவில்லை என்பதால் அவர்கள் அல்லலடைகிறார்கள். அவர்களின் துயரைத் தீர்க்க, கோவை மாவட்டத்திலுள்ள கோப்பநாடி பிள்ளூர், அத்திச்சுடவு ஆகிய மலைப் பகுதிகளில் 250 குடும்பங்கள் இருந்தாலும், அவர்களுடைய பிழையே காரண நிலைமையைக் கருதி, நியாய விலைக் கடை அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி நியாய விலைக்

1987 நவம்பர் 16] [திரு. மா. சின்னராசு]

கடைகளை 250 குடும்பங்களுக்கு அமைக்கவில்லை என்றால், நடமாடும் நியாய விலைக் கடைகளை அமைத்து, அத்தியாவசிய பொருள்களை வழங்க வேண்டும். அவர்கள்தான் ரேஷன் வாங்கிச் சாப்பிட வேண்டியவர்கள். அவர்களுக்கு இந்த வசதிகளைச் செய்து உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த மன்றத்திலும், பல இடங்களிலும் ஆதி திராவிட நலத்துறை அமைச்சரவர்கள், ஆதி திராவிட மக்களுக்கு சப்ஸிடியில் அரிசி வழங்குவதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். கோவையில் உள்ள 25,000 ஆதிவாசி மக்களில் யாருமே மானியவிலை அரிசியை வாங்கியதில்லை. ஏதனால் அந்த பகுதி விடுபட்டிருக்கிறது என்பதை ஆய்ந்து அவர்களுக்கும் மானிய விலையில் ரேஷன் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை).

இன்று நம்முடைய துணை மானியத்தில் மிக அதிக அளவுக்கு நிதியை வறட்சித் திட்டங்களுக்கு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசு ஒதுக்கி இருக்கிறது. இன்று வறட்சி நீங்கி, மழை பெய்தாலும், கோவை மாவட்டத்தில் ஒரு பகுதி-கிணற்றுப் பாசனத்தை நம்பியுள்ள பகுதியில் கிணறுகளில் போதிய அளவுக்கு நீர் வரவில்லை. எனவே விவசாயிகள் பிரச்சினை தீர்ந்து விட்டது என்று விவசாயிகளுக்காக வழங்கியுள்ள சலுகைகளை நிறுத்தக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்று மழை பெய்தாலும், தீவனம் தான் விளைந்திருக்கிறது, விளை பொருள்கள் காணவில்லை. அவர்களுக்குத் தொடர்ந்து கடன் உதவி வேண்டும். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் கடன் வழங்கப்படுகிறது. அவர்களுக்கான சலுகைகள் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்றாலும், நடைமுறையில் கிராமங்களிலே உள்ள கிராமக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் விவசாயிகள் கடன் பெற முடியவில்லை. இன்றும் 80 சதவிகிதம் விவசாயிகள் கடன் வசதி பெற முடியாதவர்களாக இருந்து வருகிறார்கள். என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். சென்ட்ரல் கோவாப்பரேட்டிவ் வங்கியின் தனி அதிகாரிகள் எல்லா சங்கங்களும் விவசாயிகளுக்கு நிபந்தனை இல்லாமல் கடன் வழங்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் உத்தரவிட்டிருக்கிறது என்று சொன்னாலும், கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே உள்ள தனி அதிகாரிகள் பல காரணங்களைச் சொல்லி, விவசாயிகளுக்கு நன்மைகள் கிடைப்பதைத் தடுத்து வருகிறார்கள். அந்தக் கடன் வசதிகளை, இருக்கிற சலுகைகளைச் சரியான முறையில் நடைமுறைப்படுத்துதல் அதற்குரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து குடிநீர் வழங்கும் திட்டங்கள், இதுவரை குடிநீர் ஆதாரம் இல்லாத கிராமங்களுக்கு லாரிகளில் குடிநீர் வழங்கப்பட்டு வந்தது. மழை பெய்துள்ளதால், அது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. குடிநீர் ஆதாரம் இல்லாத அல்லது குறைவாக உள்ள

[திரு. மா. சின்னராசு] [1987 நவம்பர் 16]

கிராமப் பகுதிகளுக்கு குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தின் திட்டங்கள் விரைவில் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். பல காலம் ஆய்வு செய்யப்பட்ட பின்பு, பணிகளை எடுத்துக் கொண்ட பிறகும், காலதாமதப்படுத்துவது குடிநீர் வடிகால் வாரியம்தான் என்பது இன்றைக்கு நாம் பார்க்கும் நிகழ்ச்சியாக இருக்கிறது. குடிநீர் வடிகால் வாரியத் திட்டங்கள் தாமதப்படுத்துவதற்குக் காரணம், அங்கே, வாரியத்திலே நான்-அஃபிஷியல்ஸ் இல்லை. பொது மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் அங்கே இல்லை. முழுக்க முழுக்க ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் உள்ள அந்த வாரியத்தில் திட்டங்களை விரைவாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று சொல்லுவதற்கு அந்த வாரியத்தில் இரண்டு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இடம் பெற வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறேன். அந்த வகையிலே மாண்பு மிகு அமைச்சரவர்கள் ஆளுங்கட்சியிலிருந்து ஒருவரையும், எதிர்க்கட்சியிலிருந்து ஒருவரையும் அந்த வாரியத்திலே பங்கேற்கும் வகையிலே நிலைமைகளை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-50)

அடுத்து கோவை மாவட்டத்திலே மிகப் பெரிய குடிநீர் திட்டம் அத்திக்கடவு திட்டம், அது இன்று வன இலாக்கா ஆட்சேபணை காரணமாக நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அத்திட்ட மேகூட கைவிடப்படுமோ என்ற அச்சம் இருக்கிறது. வேறு வழியே இல்லாமல் அந்தத் திட்டத்தை நம்பி 430 கிராம மக்கள் இருக்கிறார்கள். ஆக 10 ஏக்கர் அல்லது 12 ஏக்கர் வனநிலத்தை அளித்து அவர்களுக்கு நீர் வழங்குவது மிக அவசியத் தேவை. இரண்டையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்தால் நிச்சயமாக 430 கிராமங்களுக்கு வேறு வழியே கிடைப்பாது. அந்த அளவுக்கு வேறு வாய்ப்பு இல்லாத கிராமங்களுக்கு நீர் வழங்கும் திட்டத்தை, வன இலாகா ஆட்சேபணை என்று சொல்லி நிறுத்தி விடுவதை அரசாங்கம் கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும். அது நின்றுவிடாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இது உலக வங்கி திட்டமாக இருக்கிறது. கூடிய விரைவிலே அதற்கான அந்தத் தடையை நீக்கி அதற்குரிய அனுமதியை வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுபோலவே வறட்சிக்காக மேட்டுப்பாளையம் நகரத்திற்கு 7.5 லட்சம் ரூபாய் நம்முடைய அரசு மானியமாக குடிநீர் மேம் பாட்டுக்காக வழங்கியது. அந்த திட்டம் கொடுக்கப்பட்டு 6, 7 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. ஆனால் நிதிஒதுக்கம் தற்போது செய்யப்பட்ட காரணத்தினால், அந்த ரூ. 7.5 லட்சம் வைத்துக்கொண்டு அந்தக் குடிநீர் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியவில்லை. இந்தத் திட்டத்திற்கு இன்றைக்கு ரூ. 15 லட்சம் அளவுக்கு தேவையாகிறது. ரூ. 7.5 லட்சம் ஒதுக்கியிருந்தம்கூட இந்தத் திட்டத்திற்கு 5 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் கணக்கிட்டு சொல்லப்படுகின்ற தொகை ரூ. 15 லட்சம். இந்த செலவை

1987 நவம்பர் 16] [திரு. மா. கின்னராசு]

ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாத அளவுக்கு நகராட்சி இருக்கின்ற காரணத்தினால் அளிக்கப்பட்ட அந்த ரூ. 7.5 லட்சம் என்பதை ரூ. 15 லட்சமாக உயர்த்திக்கொடுக்கவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு இன்று மழை பெய்துவிட்டது என்றாலும்கூட ஒரு வாரகாலத்திலே மழை பெய்து நீர் வெள்ளமாகக் கோவை மாவட்டத்திலே ஓடி விணாகிறது. வறட்சியிலே பாதிக்கப்படுகிறோம். அது மட்டுமல்ல; ஒரு வாரம், 10 நாட்கள் திடீரென்று பெய்கின்ற மழையினால் பாதிப்புகள் ஏற்பட்டு அந்த நீர் விணாகிறது. அந்த இரண்டையும் தடுப்பதற்கு இருக்கின்ற சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள், அதிலே பி.சி. ரேஷியோ சரிவரவில்லை என்று எடுக்கப்படாமல் தடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆக பி.சி. ரேஷியோ இல்லை என்றாலும் கூட பெனிபிட் ரேஷியோ இல்லை என்றாலும்கூட, இன்று கோவையிலே இருந்துகொண்டிருக்கின்ற, ஜம்மகுண்டி பள்ள திட்டம், பெரியபள்ள திட்டம் போன்ற திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருந்தால், நிச்சயமாக விணாகிற நீரை நாம் தடுத்திருக்கமுடியும். மழை இல்லை என்றாலும்கூட அந்த திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டிருந்தால் நூற்றுக்கணக்கான கிராமங்கள் அங்கே பாதிப்பில் இருந்து தப்பித்திருக்கமுடியும். அதை நாம் கண்கடாகப் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். சிறிய அணைகள் கட்டிய இடங்களிலே அதன் பயனைப் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். வறட்சி தொடர்ந்து பாதிக்கின்ற இந்த பகுதிகளிலும், குறிப்பாக கோவை மாவட்டத்தில் வேறு நீர் ஆதாரம் இல்லாத காரணத்தினால், அங்கே பாசனத் திட்டங்களுக்கு இருக்கின்ற பி.சி. ரேஷியோ கணக்கை தவிர்த்தி அதை நீண்டகால வறட்சியை நீக்குகிற பணியாக சிறப்பான திட்டமாக எடுத்துக்கொண்டு அங்கே இருக்கின்ற சிறிய பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் அரசு சிறப்பான சலுகையை அந்த மாவட்டத்திற்கு, என்னுடைய மாவட்டத்திற்கு வழங்கவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் பணிவோடு கேட்டு அமைகிறேன்.

திரு. கோ. வீரய்யன் : மாண்புமிகு பேரவையினுடைய மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு நம்முடைய அவையின் முன் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களால் வைக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய ரூ. 252.42 கோடிக்கான துணை மானியக் கோரிக்கையின் மீது நான் சார்ந்திருக்கும் மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விழைகிறேன். குறிப்பாக இந்த ஆண்டு நமக்கு முன்னாலே வந்திருக்கக்கூடிய இரண்டு முக்கியமான பிரச்சினைகளில் ஒன்று வரலாறு காணாத வறட்சி. அதையொட்டி ஏற்படக்கூடிய நிலைமைகள். இன்னொன்று தொடர்ந்து ஏறிக்கொண்டிருக்கக்கூடிய விலைவாசி உயர்வு. அதனால் மக்களுக்கு அன்றாடம் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கக்கூடிய துன்பங்களும் துயரங்களும் தினரினா அதிகரித்துக்

[திரு. கோ. வீரய்யன்] [1987 நவம்பர் 16]

கொண்டே இருக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை இருக்கின்றது. அந்த இரண்டையும் சமாளிப்பதற்கு, சந்திப்பதற்கு, அதனால் பாதிக்கப்பட்டக்கூடிய மக்களுக்கு நிவாரண உதவி செய்வதற்கு நம் முடைய அரசு என்ன முயற்சி எடுத்திருக்கிறது. என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதையும், அதில் இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகளையும் அரசின் அலட்சியப் போக்கையும் அரசு ஹுடைய பொறுப்பற்ற நடவடிக்கையையும் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்டுகிறேன். அதைச் சமாளிப்பதற்கு அரசு என்னென்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறது என்பதையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய பதிலுரையிலே அறிவிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையிலே ரூ. 150 கோடி ரூபாய் பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கு வழங்கி, இந்த விலைவாசி உயர்வை ஓரளவுக்குச்சரி கட்டவும், மலிவு விலையிலே மக்களுக்குப் பொருள்கள் கிடைக்கக்கூடிய வகையிலே ஏற்பாடு செய்து, அந்த வகையிலே வருகின்ற நஷ்டத்தை அரசு ஏற்றுக்கொள்வது என்ற அளவிலே இந்த ரூ. 150 கோடி ரூபாய் பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

குறிப்பாக இந்த நாடு முழுவதற்கும் வரக்கூடிய ஆய்வு அறிக்கையை நாம் பார்ப்போமானால், பல்வேறு தகவல்கள் இன்றைக்கு விலைவாசி உயர்வு என்பது, இந்திய நாட்டிலே தமிழகத்தில்தான் மற்றைய மாநிலங்களை விட உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அதுபோலவே, பண மதிப்பு குறைவு என்பது மற்ற மாநிலங்களை விட தமிழகத்திலேதான் இருக்கிறது. தமிழகத்திலேதான் பண மதிப்பு வீழ்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கின்றது மற்ற மாநிலங்களை விட என்று சொல்கின்றார்கள். பல்வேறு ஆய்வு அறிக்கைகள் சொல்கின்றன.

இன்றைக்கு மக்கள் வாங்கக் கூடிய ஒவ்வொரு பொருளின் விலையும் உயர்ந்துகொண்டேயிருக்கிறது. அதைக் கட்டுப்படுத்தவும், ஒழுங்குபடுத்தவும், குறைந்தவிலையில் மக்களுக்கு உணவுப் பண்டங்கள் கிடைக்கவும் அரசு போதிய கவனம் செலுத்தவில்லை, அதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபடவில்லை. அதுமாத்திரமல்ல, கவனம் செலுத்தாத போக்கு நீடிக்கிறது. இந்த நிலைமை மேலும் மேலும் விலைவாசிகள் உயர்ந்துகொண்டு போக அரசே உதவி செய்யக்கூடிய வகையில் அரசின் நடவடிக்கைகளும், கொள்கைகளும் அமைந்திருக்கின்றன.

குறிப்பாக, சிவில் சப்ளைஸ் துறையிலிருந்து அமுதம் அங்காடிகளை கூட்டுறவுத் துறைக்கு மாற்றியிருக்கிறார்கள். மொத்த வியாபாரத்தைச் செய்வது சிவில் சப்ளைஸ் துறையாம். சில்லரை வியாபாரத்தைச் செய்வது கூட்டுறவுத் துறையாம். அக்டோபர் 1 ஆம் தேதியிலிருந்து சிவில் சப்ளைஸ் கடைகளை கூட்டுறவுத்

1987 நவம்பர் 16] [திரு. கோ. வீரய்யன்]

துறைக்கு மாற்றியிருக்கிறோம் என்று அரசு அறிவித்ததன் காரணமாக கிராமப்புற மக்களுக்கு மிகப் பெரிய சிக்கல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன, அமுதம் அங்காடிகள் என்பன ஒவ்வொரு ரெவின்யூ கிராமத்திற்கும் ஒரு யூனிட் என்கிற வகையில், எத்தனை கார்டுகள் இருந்தாலும் எத்தனை குடும்பங்கள் இருந்தாலும் அதற்கு ஒரு கடை என்கிற வகையில் இயங்கி வந்தன. ஆனால் இன்றைக்கு கூட்டுறவுத் துறைக்கு மாற்றியிருப்பதன் காரணமாக ஒவ்வொரு ரெவின்யூ கிராமமும் ஒரு யூனிட் என்கிற முறை மாற்றப்பட்டு ஆயிரம் கார்டுகள் கொண்டது ஒரு யூனிட் என்று சொல்லி அப்படிப்பட்ட இடங்களுக்கு ஒரு கடை என்று நிர்ணயித்து அவற்றை அமைப்பதற்கான முயற்சியில் அரசு ஈடுபட்டிருக்கிறது.

முன்பு கிராமத்திலேயே குறிப்பிட்ட இடத்திற்குப் போய் பொதுமக்கள் தங்களுக்குத் தேவையான மண்ணெண்ணெய், அரிசி போன்ற அத்தியாவசியமான பொருள்களை மலிவு விலையில் வாங்கும் நிலைமை இருந்தது. அது விலைவாசியால் பொதுமக்கள் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்கிற வகையில் உதவி செய்வதாக அமைந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு சிவில் சப்ளைஸ் துறையிலிருந்து கூட்டுறவுத் துறைக்கு மாற்றுவதன் மூலம் சில விளைவுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. முன்பு உணவுப்பொருள்களின் மொத்த கொள்முதலையும் சிவில் சப்ளைஸ் துறையே மேற்கொண்டதுடன் விநியோகத்தையும் அமுதம் அங்காடிகள் மூலம் மேற்கொண்டது. ஆனால் இப்போது கூட்டுறவுத் துறை உணவுப் பொருள்களை விநியோகம் செய்யும் நிலையில் கோடிக்கணக்கில் ரூபாய் வைத்திருந்தால்தான் அவர்கள் உணவுப் பொருட்களை வாங்கி வைத்து விநியோகிக்க முடியும். ஆனால் நிதி ஆதாரத்திற்கு வழிவகை செய்யாமல் ஆயிரம் கார்டுகளுக்கு ஒரு கடை என்று மாற்ற ஏற்பாடு செய்வதானது மலிவுவிலையில் பொதுமக்களுக்குக் கிடைக்கின்ற கொஞ்ச நஞ்சு உணவுப் பொருட்களும் கிடைக்காமல் போவதற்கான வாய்ப்பிருப்பதோடு மாத்திரமல்லாமல் விலைவாசி உயர்வால் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு மேலும் உதவி செய்வதாக இது அமையாது என்கிற காரணத்தால் இதுகுறித்து அரசு சரியாக பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தமிழகத்தில் இருக்கிற மிகப் பெரிய பிரச்சினை வறட்சி, இந்த வறட்சியின் காரணமாகத் தமிழகத்தில் ஒட்டுமொத்தமாகப் பல ஆயிரம் கோடி ரூபாய்க்கு பல வகையிலும் இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அதிகாரிகள் 10.50 லட்சம் ஏக்கர் சாகுபடி செய்ய முடியும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். முன்பெல்லாம் 18 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தில் சாகுபடி செய்ய முடியும் என்று இருந்த நிலை மாறி இன்றையதினம் 5 1/2 லட்சம் ஏக்கர் இருபோக சாகுபடியும் 7 லட்சம் ஏக்கர் ஒரு போக சாகுபடியும் செய்ய முடியும் என்கிற நிலைக்கு வந்திருக்கிறோம். ஆக, தண்ணீர்

[திரு. கோ. வீரய்யன்]

[1987 நவம்பர் 16]

திறந்து விட்டு, பல முறைகளில் முயற்சிசெய்தாலும்கூட இன்றைய தினம் 11 லட்சம் ஏக்கருக்கு மேல் சாகுபடி செய்ய முடியாது என்கிற நிலைமையில், சுமார் 7 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்களில் சாகுபடி செய்ய முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படி என்றால் ஏறத்தாழ 40 சதவிகித சாகுபடி இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் 500 கோடி ரூபாய் வேண்டுமென்று மத்திய அரசிடமிருந்து உதவி கேட்டதாகவும், அறிக்கை அனுப்பப்பட்டதாகவும் செய்தி எல்லாம் வந்தது. அதற்கு மத்திய அரசு எவ்வளவு உதவி செய்திருக்கிறது என்பது குறித்து மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் இங்கே பதில் அளிக்கும் போது குறிப்பிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் இந்த வறட்சியின்போது, வறட்சியைச் சமாளிக்க அரசு எடுத்த முயற்சி சரியான முறையிலும், பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவி செய்யக்கூடிய வகையிலும் அமையவில்லை. மத்திய அரசிடம் 500 கோடி ரூபாய் வறட்சிக்காகக் கேட்டிருக்கும் இந்த அரசு இங்கே தமிழகத்தில் வறட்சியைப் போக்க மொத்தமாக 52.66 கோடி ரூபாய்தான் செலவு செய்திருப்பதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(பிற்பகல் 1-00)

அதிலும் குறிப்பாக வேலைவாய்ப்புக்கு சுமார் 16 கோடி ரூபாய் தான் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நான் இன்னொன்றையும் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மூலமாகத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். அதை இந்த அவையும் தமிழ்நாடும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். இந்த வறட்சியைச் சுற்றிப்பார்த்து, நிவாரண நடவடிக்கைகளைப் பார்வையிட வந்திருந்த இந்திய நாட்டின் பிரதமர் தமிழ்நாட்டில் வறட்சியால் வேலைவாய்ப்பு இல்லாமல் 36 இலட்சம் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்; இந்த மாநில அரசு 6 இலட்சம் பேர்களுக்குத்தான் வேலைவாய்ப்பை உருவாக்கிக் கொடுக்க முன்வந்திருக்கிறது; 30 இலட்சம் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு இந்த மாநில அரசால் வேலைவாய்ப்பை உருவாக்கிக் கொடுக்க முடியவில்லை என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இது எந்த அளவுக்கு உண்மை?

வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பை உருவாக்க 16 கோடி ரூபாய்தான் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. என்று சொன்னால் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டு, விவசாயம் அழிந்திருக்கக்கூடிய காலத்தில் விவசாயத் தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்க அரசு எடுத்த முயற்சி சமாளிக்கக்கூடியதாக இல்லை. அதனால் அவர்கள் பட்டினிச் சாவை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1987 நவம்பர் 16)

[திரு. கோ. வீரய்யன்]

குறிப்பாக கோவை மாவட்டத்தில் வறட்சி நிவாரணத்திற்காகக் கோரப்பட்டிருந்த தொகை 10 கோடி ரூபாய் என்று சொல்லப்படுகிறது. அரசு கொடுத்தது 5.5 கோடி ரூபாய்தான். அதனால் குறைந்தபட்சத் தேவையைக் கூட நிறைவேற்ற முடியவில்லை.

அதைப்போன்று தஞ்சை மாவட்டத்தில் 2, 3 மாதங்களுக்கு முன்னாலே 10 கோடி ரூபாய்க்குமேல் கோரியும் உரிய காலத்திலே அதைக் கொடுக்கவில்லை. சித்திரை மாதத்தில் வறட்சி வந்தது. வறட்சி, வறட்சி, என்று எல்லோரும் கூப்பாடு போட்டார்கள். சித்திரை மாதத்திலே வறட்சி என்று கூப்பாடு போட்டாலும் ஜப்பசி மாதம்தான் பணம் அனுப்புகிறார்கள். எனது தொகுதியில் நாகை நகரில் வறட்சி நிவாரணப் பணியின்கீழ் குளத்தை தூர் எடுத்து விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க 28-10-1987-ல் 2.5 இலட்சம் ரூபாய் 'அலாட்மென்ட்' வருகிறது. 28-ந் தேதி உத்தரவு வந்து, 29-ந் தேதி பணம் வருகிறது. 31-ந் தேதி அந்தப் பணியை முடித்துவிட்டு தகவல் அனுப்பவேண்டுமென்று சொல்லி உத்தரவு வருகிறது. அக்டோபர் மாதம் 29-ந் தேதிதான் பணம் வருகிறது; அதே அக்டோபர் மாதம் 31-ந் தேதிக்குள் 2.5 இலட்சம் ரூபாயை செலவழித்துவிட்டு தகவல் அனுப்ப வேண்டுமென்றால் எப்படி முடியும்? எப்படி பணத்தைச் செலவிடுவது, எப்படி வேலையைப் பூர்த்தி செய்வது, எப்படி வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற மக்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க நடவடிக்கை எடுப்பது?

அதுமட்டுமல்ல. கடுமையான வறட்சியால் விவசாயம் நடைபெறவில்லை; மக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் நிலவரியை முழுமையாக வசூல் செய்ய கடும் நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். எல்லாம் வசூலித்து முடித்துவிட்ட பிறகு ஒருசில கிராமங்களுக்கு வரி வஜா செய்கிறோம் என்று அறிவித்தார்கள். வரியை முழுமையாக வசூல் செய்து விட்டு, வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டு சங்கடங்களுக்கு உள்ளான விவசாயிகளிடமிருந்து வரியை வசூலித்து விட்டு, அறிவிக்கப்பட்ட கிராமங்களில் உள்ளவர்களுக்கு வசூலித்த வரியை அடுத்த ஆண்டு வரவேண்டிய வரிக்கு வரவு வைத்துக்கொள்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இது என்ன ஜனநாயக முறை? இதுதான் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அளிக்கும் உதவியா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில் கூட்டுறவுத் துறையில் கடன் வாங்குவதில் மிகப் பெரும் நிபந்தனையை விதித்திருக்கிறார்கள். முழுமையாகக் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தாதவர்களுக்கு கடன் பெற 'எலிஜிபிவிட்டி' இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். இரண்டு பேர் ஜாமீன் போட்டு கடன் வாங்கிவிட்டு, ஒருவர் கடனைப் பூராவும்

[திரு. கோ. வீரய்யன்]

[1987 நவம்பர் 16]

கட்டிய பின்னாலும் ஜாமீன்தாரராக இருந்த இன்னொருவர் கடனைக் கட்ட முடியாமல் இருந்தால் கடனை முழுமையாகக் கட்டியவரும் கடன் பெற முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். ஜாமீன் போட்டவரும் கடனைக் கட்டினால்தான் மீண்டும் கடன் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். ஜாமீன் நின்றவர் கடனைக் கட்டாவிட்டாலும் கடனைக் கட்டியவருக்கு மீண்டும் கடன் வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எல். டி. பாங்கில் கடன் பெற்றவர்கள் கடனைத் திருப்பிக் கட்டியபின்னாலும் அவர்களுடைய பத்திரங்களைத் திருப்பித் தர மறுக்கிறார்கள். கடன் பெற்றவர்கள் பணத்தைக் கட்டி விட்டாலும் அரசு செலுத்த வேண்டிய பணத்தை செலுத்த வில்லை; அதனால் பத்திரத்தைத் தர முடியாது; அரசி லிருந்து வரவேண்டிய பணம் வந்து, கணக்கு நேர் செய்யப்பட்ட பின்னால்தான் பத்திரத்தைக் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். (மணியடிக்கப்பெற்றது) வெட்டி, புடவை வழங்கப்பட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். பல கிராமங்களில் வழங்கப்படவில்லை. அது மட்டுமல்ல. மழை வந்துவிட்டது என்று சொல்லி வறட்சிப் பணிகளை நிறுத்திவிடாமல் தொடர்ந்து செய்ய வேண்டும். (அடுத்த உறுப்பினர் அழைக்கப் பெற்றார்).

திரு. எ. எஸ். ஏ. அறுமுகம் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற 1987-88ஆம் ஆண்டிற்கான முதல் துணை மதிப்பீட்டின்மீது ஜனதா கட்சியின் சார்பில் என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

சென்ற சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடர் மே 11-ந் தேதி முடிந்தது. அதன் பிறகு, ஆறு மாதங்களுக்குள் சட்டமன்றத் தைக் கூட்டாவிட்டால் சட்டமன்றத்தின் ஆயுள் காலம் முடிந்துவிடும் என்பதால், சரியாக ஆறு மாதங்களுக்கு ஒரு நாள் முன்னதாக, நவம்பர் 9-ந் தேதி இந்தச் சட்டமன்றம் கூட்டப்பட்டிருக்கிறது.

ஏதோ கடமைக்காக இந்தச் சட்டமன்றம் கூட்டப்பட்டு இருக்கிறதே தவிர, பொதுமக்களுடைய பிரச்சினைகள் மக்க ளால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் வாதிக்கின்ற வகையில் கூட்டப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. அவசரம், அவசரமாகக் கடிக்க கலைவது போல் இருக்கிறது. வினா-விடைகளுக்கு துணை வினா கேட்க நேரம் இல்லை. அதேபோல சட்ட முன்வடிவுகளின் மீதும் வாதிப்பதற்கு நேரம் இல்லை. தமிழக மக்கள் பெரிதும் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் ஒரே பிரச்சினையான இலங்கைப் பிரச்சினை மீது பேசுவதற்கு நேரம் ஒதுக்கவில்லை.

1987 நவம்பர் 16]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கே. குப்புசாமி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இதையெல்லாம் பேரவைத் தலைவர் அவர்களின் அறையில் பேசியிருக்க வேண்டும். மிசிஎஸ் அட்வைசரி கமிட்டியிலே பேச வேண்டும்.

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் : பேரவை மாற்றுத்தலைவர் அவர்களே, நான் பேசுவது பேரவைத் தலைவரைப் பற்றியல்ல. நான் சொல்வது அரசாங்கத்தைப் பற்றி.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கே. குப்புசாமி : அவையின் நேரத்தை எல்லாம் நிர்ணயிப்பது அரசாங்கத்தினுடைய வேலையல்ல. பேரவைத் தலைவருடைய வேலை.

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் : 17-9-1987 அன்று வன்னியர் சங்கத்தினுடைய சாலை மறியல் போராட்டம் நடைபெற்று.....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கே. குப்புசாமி) : நீங்கள் பேச வேண்டிய சப்ஜெக்ட்டுக்கும், வன்னியர் பிரச்சினைக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. எனவே அது குறித்து வரும்போது அதுபற்றிப் பேசுங்கள். இதிலே எல்லாம் அனுமதிக்க முடியாது. அதற்குரிய ரெகுலர் சப்ஜெக்ட் வரும் போது பேசுங்கள். காவல் துறை மானியத்திலே பேசுங்கள்.

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் : * *

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கே. குப்புசாமி) : அதெல்லாம் வேண்டாம். அவைக்குறிப்பிலே இருந்து அவை நீக்கப்படுகின்றன.

திரு. ஈ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் : அவற்றை எல்லாம் என்ன காரணத்தால் எடுக்கிறீர்கள் என்பதே தெரியவில்லை. நாட்டு மக்கள் பிரச்சினையைப் பேச விடமாட்டேன் என்கிறீர்களே.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கே. குப்புசாமி) : நாட்டு மக்கள் பிரச்சினையை அந்தந்தப் பொருள் பற்றி வரும்போது பேசலாம். இங்கே இருக்கின்ற நேரம் ரொம்பக் குறைவு. எனவே துணை மானியக் கோரிக்கையிலே உள்ள பொருட்கள் பற்றி மட்டும் பேசுங்கள். * *

* * * அதையெல்லாம் அவைக் குறிப்பிலே இருந்து நீக்குகிறேன்.

** மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றன.

[1987 நவம்பர் 16]

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் : தமிழகம் முழுவதும் சொத்து வரி, வீட்டு வரி முதலியவற்றை உள்ளாட்சி மன்றங்கள் மிகக் குமையாக உயர்த்தியிருக்கின்றன. அது ஓரளவுக்கு முடிந்திருக்கிறது. அதுபோக ஏழை எளிய மக்களைப் பாதிக்கக்கூடிய பல்வேறு பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. துணை மதிப்பீட்டில் ரூ. 252 கோடி ஒதுக்கி அறிக்கை தந்திருக்கிறீர்கள். இதிலே உருப்படியான காரியம் என்னவென்றால் கர்த்திருப் போர் பட்டியலில் உள்ள 23,000 பேர்களுக்கு ஓய்வூதியங்கள் கொடுக்கிறீர்கள் அல்லவா? அது ஒன்றுதான் உருப்படியான காரியம். மற்றவை எல்லாம் அரசினுடைய அன்றாட நிர்வாகம் சம்பந்தப்பட்டவைதான். எனவே இதிலே புதிதாக ஒன்றும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

வறட்சி நிவாரணப் பணிகளுக்காகச் செலவிடப்பட்ட 51 கோடியே 66 இலட்சம் ரூபாயிலே குடிநீருக்கு மட்டும் ஏறத்தாழ 30 கோடி ரூபாய் செலவழித்து இருக்கிறீர்கள். வேலைவாய்ப்பினை ஏற்படுத்துவதற்காக ஏறத்தாழ 14 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இந்தச் செலவில் முக்கியமானது ஊருணிகளை ஆழப்படுத்துவது, கிராமச் சாலைகளைப் போடுவது போன்ற பணிகள் எல்லாம் நடைபெற்று இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதையெல்லாம் பார்க்கும் போது பல்வேறு முறைகேடுகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கண்மாயை ஆழப்படுத்துவதற்காக மழை வரும் காலத்தில் டென்டர் விடப்பட்டு அரைகுறையாக வேலை நடந்துகொண்டிருக்கும்போது கண்மாய் நிரம்பிவிட்ட காரணத்தால் வேலைகள் நடக்காமல் போய் அதன் காரணத்தால் அரசின் பணம் வீணாகி இருக்கிறது. நகரங்களில் மட்டும் தான் முறையாக லாரிகள் மூலம் குடிதண்ணீர் சப்ளை செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. கிராமங்களில் அந்த மாதிரியான ஏற்பாடுகள் முறையாக நடக்கவில்லை. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் திருவாடானையில் திருவற்றியூர் என்ற ஊர் இருக்கிறது. அங்கே பாகம் பிரியாள் கோயில் இருக்கிறது. அங்கே குடிதண்ணீர் குடம் மூன்று ரூபாய்க்கு விற்பது. அதனால் அங்கே போயிருந்த பக்தர்கள் குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்பட்டார்கள்.

(பிற்பகல் 1-10)

அதேபோல தஞ்சை மாவட்டம் திருக்குவளை பக்கத்திலே எட்டுக்குடி முருகன் கோயில் என்று கோயில் ஒன்று இருக்கிறது. குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் அந்த ஊரிலேயே கிடையாது. வெளியிலே இருந்துதான் கொண்டு வரவேண்டும். அந்த

1987 நவம்பர் 16]

[திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்]

எட்டுக்குடி முருகன் கோயிலிலே தினசரி 50 முதல் 100 திருமணங்கள் நடைபெறுகின்றன. அந்த ஊருக்குக் குடிதண்ணீர் தருவதற்குப் பல்வேறு திட்டங்கள் பல ஆண்டுகளாகப் போடப்படுகிறது. ஆனாலும் இன்னும் எதுவும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. இந்த அரசு அதிலே எல்லாம் மெத்தனமாக இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல இராமேஸ்வரம் பெரிய மாத்நிரை ஸ்தலம். அங்கே எந்தவித சுகாதார வசதியும் கிடையாது. அங்கே இருக்கிற மக்கள் அது டவுன்ஷிப்பாக இருக்கிற காரணத்தால் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் சரியாக எதுவும் செய்யவில்லை, எனலே அதை நகர மன்றமாக ஆக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே அதை நகர மன்றமாக ஆக்க வேண்டும் என்று இந்த அரசை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போல காமராசர் மாவட்டத்திலே, மழை அதிகமாகப் பெய்த காரணத்தாலே, பொதுப்பணித்துறை கண்மாய்களும், ஊராட்சி ஒன்றியத் துறை கண்மாய்களும், தண்ணீரை தாக்குப் பிடிக்க முடியாமல், பல கண்மாய்கள் உடைந்து போய் விட்டன. அந்தக் கண்மாய்களை எல்லாம் ஆழப்படுத்த வேண்டும் என்றும், கரைகளை அகலப்படுத்த வேண்டும் என்றும் மடைகளை மராமத்து செய்ய வேண்டும் என்றும் சென்ற 2 ஆண்டுகளாகச் சட்டமன்றத்திலே மட்டுமல்ல, அதற்கென இருக்கும்படியான கமிட்டியிலே எல்லாம் பேசியிருக்கிறேன்.

அதேபோல நீர்ப்பாசன மாநாட்டில்கூடப் பேசியிருக்கிறேன். ஆனாலும் இந்த அரசு சரியான முறையில் செய்யாத காரணத்தால், வந்த தண்ணீரையும் இழந்து, அந்தப்பகுதி மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். பல கண்மாய்கள் விவசாயத்திற்குத் தண்ணீர் கூட இல்லாமல் வறண்டு கிடக்கின்றன.

அதேபோல நான் இன்னொன்றை சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சாலைகள் போட, பாலங்கள் கட்ட, மருத்துவ மனைகளில் படுக்கை வசதிகள் செய்ய மற்றும் அத்தியாவசியத் தேவையான எதைச் செய்ய நாங்கள் கோரிக்கை வைத்தாலும், நிதி ஆதாரத்தைப் பார்த்துச் செய்கிறோம். நிதி ஆதாரத்தை பார்த்துச் செய்கிறோம் என்று அமைச்சர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நிதி ஆதாரத்தை எப்போது பார்ப்பது, எப்போது அத்தியாவசியத் தேவைகளை நிறைவேற்றுவது என்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே நிதி ஆதாரத்தைப் பார்க்கிறோம் என்ற காரணங்களை இனிமேலும் அமைச்சர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்காமல், அத்தியாவசியத் தேவைகளை உடனுக்குடன் செய்து கொடுப்பதற்கு இந்த அரசு தயாராக இருக்க வேண்டும். தன்னைத் தயார் படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்] [1987 நவம்பர் 16]

அதேபோல இந்தச் சட்டமன்றம் மொத்தம் 8 நாட்கள் கூட இருக்கிறது. ஏன் 3 மாதத்திற்கு முன்பாகவே கூட்டி, பத்து நாள் அதிகமாகக் கூட்டினால் என்ன இந்த அரசுக்கு நஷ்டம் வந்துவிடும்? பல சட்டங்களை நீங்கள் போட்டு விட்டு, ஒரு மணி நேரம் கூட விவாதிக்க நேரம் கொடுக்காமல் நிறைவேற்றுகிறீர்களே, இது சரியா? அரசின் சட்டம் என்றுதான் போட்டு விட்டீர்கள். அதன் பிறகு மக்களுடைய பிரதிநிதிகளுக்கு விவாதிப்பதற்காவது நேரம் கொடுத்தால் என்ன? 1 லட்சம் 1 லட்சம் மக்கள் ஒட்டு போட்டு தேர்தலிலே ஜெயித்து வந்து, மக்கள் பிரதிநிதிகளாக இருக்கிற நாங்கள் எல்லாம் சட்டமன்றத்திற்கு வந்து, இதைக்கூட விவாதிக்க முடியாமல் திரும்ப ஊருக்குச் செல்ல வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உங்களைப் பொறுத்த மட்டிலே, நீங்கள் பேசுகையில் பெல் அடிக்காமல், நீங்கள் பேசி முடித்த பிறகுதான் அடுத்த உறுப்பினர்களை சுப்பிட்டு இருக்கிறேன். ரிக்கார்டிலே இருக்கிறது பாருங்கள்.

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்: அடுத்து சிதம்பரனார் மாவட்டம். அங்கே கடம்பா குளம் கண்மாய் இருக்கிறது. அந்த கண்மாய் பெருகித்தான் அடுத்து உள்ள 12 கண்மாய்களைப் பெருக்க வேண்டியிருக்கிறது. அங்குள்ள கண்மாய்கள் நத்தம் குளம், ஆலுடையார் குளம் போன்ற 12 கண்மாய்கள், 8 ஆயிரம் ஏக்கர் பாசன வசதி பெறுவதற்காக பெருக வேண்டி இருக்கிறது. அந்தக் கண்மாய் பெருகுவதற்கு ஸ்ரீவைகுண்டம் அணையிலே இருந்து தனிக் கால்வாய் அமைத்து, பாசன வசதி செய்து தர வேண்டும் என்று இந்த அரசை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல கோவை மாவட்டம், பல்லடம் தாலுக்கா மிகவும் பின் தங்கிய பகுதியாக இருக்கிறது. அங்கே மேட்டுப் பாளையம் பவானி ஆறு திட்டம் உலக வங்கி உதவியுடன் 50 கோடி ரூபாய் செலவிலே நடைபெற இருக்கிறது. அதனால் 20 பேரூராட்சிகள் நன்மை பெறும். அந்த வேலைகள் எல்லாம் 4 வருடம் ஆகியும் கூட துரிதமாக நடைபெறவில்லை. அந்த வேலைகளைத் துரிதமாகச் செய்து, அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுத்தால், கோவை மாவட்டத்தில் பல்லடம் தாலுக்கா சுபிட்சம் உள்ளதாக—பாலைவனப் பிரதேசமாக இப்போது உள்ளது—சுபிட்சமாக ஆகிவிடும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல பெரியார் நீர்த் தேக்கம். அங்கே கொள் அளவு உத்தரவாதம் 152 அடி. ஆனால் இப்போது தேக்கம் உள்ளது 136 அடி. பல ஆண்டுக்காலமாக நமக்கு அனுமதி இருந்தும் கூட கட்டப்படவில்லை. அதற்குக் காரணம் என்ன? கான்டிராக்குகள் முடிவுறவில்லை. கான்டிராக்குகள் முடிவுற

1987 நவம்பர் 16]

[திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்]

ஏன் தாமதம்? இதையெல்லாம் இந்த அரசு பரிசீலித்து உடனடியாக பெரியார் நீர்த் தேக்கத்தை 152 அடி கொள் அளவுக்குக் கட்டி பாசன வசதி செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, உயர்நீதி மன்ற தலைமை நீதிபதியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இதிலே சர்ச்சை தேவையா? சட்ட அமைச்சரும், தலைமை நீதிபதியும் சர்ச்சை செய்வது தேவையா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஜாதியைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். இது தேவையில்லையென்பது எங்களுடைய கருத்து. அதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போல செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் ஆட்சித் தலைவர்திரு. பாண்டியன் அவர்கள் எங்களுடைய கட்சியைச் சார்ந்த குன்றத்தூர் வட்டாரத் தலைவர் பக்தவத்சலுவை சாலையில் வைத்து தாக்கியிருக்கிறார் காரணம் என்னவென்றால் அவருடைய நிர்வாகக் கோளாறுகளுக்காக உண்ணாவிரதம் இருக்கச் சென்றார்களாம். வேனில் சென்றவரை நிறுத்தி வைத்து சாலையில் தாக்கியிருக்கிறார்கள். மருத்துவ சான்றிதழ் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனைத் தக்க முறையில் விசாரித்து அரசாங்கம் அவருக்குத் தண்டனை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நாடக சக்கரவர்த்தி விஸ்வநாத தாஸ் அவர்கள் 29 முறை ஆங்கிலேயரால் சிறை பிடித்துச் செல்லப்பட்டவர். பல்லாண்டு காலம் சிறைத் தண்டனைப் பெற்றவர். அவர் 1940 ஆம் ஆண்டு இந்த சென்னை மாநகரத்தில் டிசம்பர் 31 ஆம் தேதி நாடக மேடையில் சுதந்திரத்தைப் பற்றி பாட்டு பாடி இறந்து போனார். அவருடைய வீடு திருமங்கலத்தில் ஏலம் போயிருக்கிறது. அந்த வீட்டை இந்த அரசாங்கம் எடுத்து அதை நினைவுச் சின்னமாக மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து தமிழ்நாடு மலைக்குறவர் சங்கம், தங்கள் இனத்தைச் சார்ந்த 2½ லட்சம் பேர்கள் இருப்பதாகவும், அவர்கள் பல்வேறு பெயர்களில் இருந்தாலும் அவர்களை மலை ஜாதியினர் பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மலைக் குறவர் பிரிவைச் சார்ந்தவர்களை எஸ்.டி. பிரிவிலே, மலைவாழ் மக்கள் பிரிவிலே சேர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டு, வாய்ப்பிற்கு நன்றி கூறி, முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. பொ. உத்திராபதி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கான துணை மர்னியக் கோரிக்கை மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

[1987 நவம்பர்]

இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் ஒரு வரலாறு காணாத வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் காலக் கட்டத்தில் நமது சட்டமன்றம் கூடியிருக்கிறபோது ஒரு வெள்ளை அறிக்கை வைத்து விவாதம் நடத்தியிருந்தால் தமிழகத்தினுடைய முழுமையான வறட்சி பற்றித் தெரிந்திருக்க முடியும். அதைச் செய்யவில்லையென்பதைக் குறையாகச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய முதல் வேண்டுகோளாக இன்றைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் 23 பஞ்சாலைகள் மூடிக் கிடக்கின்றன. இந்த 23 பஞ்சாலைகளில் வேலை செய்யக் கூடிய 15 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் இன்றைக்குப் பட்டினியால் தெருத் தெருவாக குழந்தை குட்டிகளோடு அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு பஞ்சாலைகளை எடுக்க முடியாது என்று அறிவித்திருந்தாலும் கூட, தமிழக அரசு எத்தனையோ அவசர சட்டங்களைப் போடக்கூடிய அரசு, இதற்கு ஒரு அவசரச் சட்டத்தைப் போட்டு அந்தப் பஞ்சாலைகளை எடுத்து, இதனால் வேலை இழந்திருக்கிற 15 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் குடும்பத்திற்கு வாழ்வளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் 252 கோடியே 42 லட்சம் ரூபாய் இதில் அனுமதி கேட்டிருக்கிறார்கள். அனுமதி வாங்கியிருப்பதைப் பற்றி எத்தவிதமான ஆட்சேபணையும் கிடையாது. தமிழகத்தில் 17 மாவட்டங்களில் கடுமையான வறட்சி இருப்பதாக தமிழக அரசில் அறிவித்தார்கள். அமைச்சர்களும் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் சென்று நேரடியாகப் பல்வேறு வாக்குறுதிகளையும், அறிவிப்புகளையும் தந்து கொண்டிருந்தார்கள். இதைக் கேட்ட நமது பாரதப் பிரதமர் அவர்கள் தமிழகத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற கடுமையான வறட்சியைப் பார்க்க வேண்டுமென்று பறந்து வந்தார்கள். பிரதமர் அவர்கள் ஜீப்பைத் தானே ஓட்டிக் கொண்டு கிராம மக்களை நேரில் பார்த்து வறட்சியையும் நேரில் பார்த்துத் திரும்பியவுடன் தமிழகத்திற்கு நமது தமிழக அரசு கேட்டிருக்கிற 347 கோடி ரூபாய் நிதியுதவியில் மூன்றில் இரண்டு பங்காவது கொடுப்பார்கள் என்று மக்கள் எதிர் பார்த்தார்கள். ஆனால் மத்திய அரசு என்ன கொடுத்தார்கள்? 27 கோடி ரூபாய் கொடுத்து தமிழக மக்களை வறட்சியிலிருந்து பாதுகாப்போம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே பாரதப் பிரதமர் நேரில் வந்து பார்த்ததற்குப் பிறகு 100 கோடி, 120 கோடி ரூபாய் என்று உதவியை மற்ற மாநிலங்களுக்கெல்லாம் மத்திய அரசு கொடுத்திருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட மத்திய அரசு கணவன் மனைவி உறவு என்றெல்லாம் சொல்லக்கூடிய தமிழக அரசுக்கு கை விரித்து இருக்கிறது, ஏமாற்றத்தை அளித்து இருக்கிறது. வறட்சியைப் போக்குவதற்கு தேவையான நிதியை கொடுக்கவில்லை என்று மத்திய அரசை நான் குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன்.

1987 நவம்பர் 16] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

(பிற்பகல் 1-20)

அதேபோல் இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய வறட்சியால் விவசாயம், குடிநீர், மா மரங்கள், தென்னை மரங்கள், பனை மரங்கள் போன்று உள்ள அத்தியாவசியமான வருமானம் ஆயிரம் கோடி ரூபாய்க்கு மேல் சேதம் அடைந்திருக்கின்றன. இந்த ஆயிரம் கோடி ரூபாயை நம்முடைய தமிழக அரசு எப்படி ஈடு செய்யப் போகிறது என்பது தெரியவில்லை. இன்றைக்குத் தமிழக அரசு 51 கோடியே 66 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதில் 29 கோடியே 94 லட்சம் ரூபாய் குடி தண்ணீருக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. குடிதண்ணீர் என்று சொல்கிறபோது, தமிழகம் முழுவதிலும் உள்ள தாய்மார்கள் இந்த ஆண்டு குடிநீருக்காக பட்டிருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களும், அதனால் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய நெருக்கடிகளும் சொல்ல முடியாத அளவிற்கு இருந்தது. குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் இந்த ஆண்டு விவசாயம் பொய்த்து விட்டது. ஜூன் மாதம் கிடைக்கக்கூடிய மேட்டூர் தண்ணீர் நவம்பர் மாதம் 9 ஆம் தேதி, 5 மாதங்கள் கழித்து திறந்து விடப்பட்டது. இந்த வறட்சி காலத்தில் என்ன வேலைகள் நடைபெற்று இருக்கின்றன. என்.ஆர். இ.பி., ஐ.ஆர்.டி.பி. மற்றும் ஆர்.எல்.இ.ஜி.பி. என்ற திட்டங்களின் பெயரால், 3 ஆண்டுக் காலமாக 4 ஆண்டுக் காலமாக தேக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த புளுத்துப் போன அரிசி இந்த ஆண்டு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்துக்கள் 2 குளங்கள் 3 குளங்கள் என்று தான் வெட்டியிருக்கின்றன.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் குறிப்பாக 8 லட்சம் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் 5 மாத காலமாக பட்டினியால் வாடிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். குழந்தைகள் பட்டினியாலும், பசியினாலும் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் 3 பேர்கள் பட்டினியால் உயிரிழந்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக மயிலாடுதுறை பக்கத்தில் காபத்திநாதபுரம் கிராமத்தில் ஒரு குடும்பமே பட்டினியால்தற்கொலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். வறட்சியைப் போக்க, போர்க்கால அடிப்படையில் தமிழக அரசு வேலை செய்வதாக அறிவித்திருந்தாலும் கூட, அப்படிப்பட்ட வேலைகள் நடைபெறவில்லை. கொடுத்த பணங்களுக்கு உரிய வேலைகள் நடைபெறாமல் தேக்க நிலையில் தான் அவைகள் இருந்தன. முழுமையான வேலைகள் நடைபெறவில்லை.

விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு கூலி உயர்வை தமிழக அரசு அறிவித்து 4 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. ஆனால், மற்ற, மற்ற துறைகளில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு நான்காவது சம்பளக் கமிஷன், 5ஆவது சம்பளக் கமிஷன் என்று அறிவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, கிராமப்புறங்களில் உள்ள 60 இலட்சம் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் கூலி உயர்வு அறிவிக்கப்பட்டு 4 ஆண்டுகள் ஆகியும், இன்னும் கூலி உயர்வு கொடுக்கப்படவில்லை.

[திரு. பொ. உத்திராபதி] [1987 நவம்பர் 16]

ஆகவே, நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம் உடனடியாக கூலி நிர்ணயக் கமிஷன் ஒன்றை அமைத்து, சங்கப் பிரதிநிதிகளையும் இணைத்து, இந்த ஆண்டே கூலி உயர்வைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த வறட்சியால், எதிர்காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் உணவு நிலைமை மிகவும் கவலை தரக்கூடியதாக, கடுமையான நிலை வரும் என்பதை எச்சரிக்கிறேன். இயற்கையை மட்டும் நம்பி நாம் வாழ முடியாது இந்த ஆண்டு இயற்கை ஏதோ நமக்கு உதவி செய்து விட்டது, தமிழகம் முழுவதும் விவசாயம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்று தமிழக அரசு பெருமையாக மார்தட்டிக்கொள்ளக்கூடாது. நான் அரசைக் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், தஞ்சை மாவட்டம் நிரந்தரமாக விவசாயத்தை நம்பி இருக்கிற மாவட்டம். அங்கே விவசாயம் வாழவேண்டும் என்றால், காவிரி நீர்ப்பிரச்சினை தீர்க்கப்பட்டு நிரந்தரத் தீர்வு காணப்பட வேண்டும். ஜனாதிபதி தேர்தலுக்கு முன்னதாக, மத்திய அமைச்சர் ஒருவர் சொன்னார். ஜனாதிபதி தேர்தல் முடிந்தவுடன் இந்தக் காவிரி நீர்ப்பிரச்சினை தீர்க்கப்படும் என்றும், மத்திய அமைச்சர் ப. சிதம்பரம் அவர்கள் விரைவில் நடுவர் தீர்ப்பின் மூலமாக இந்த காவிரி நீர்ப் பிரச்சினை தீர்க்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், இது நாள் வரையில் இந்தப் பிரச்சினை தீர்க்கப்படாமல் நாம் ஏமாற்றம் அடைகிறோமே தவிர, இந்தப் பிரச்சினை இன்னும் தீர்ந்தபாடில்லை. எனவே, உடனடியாக இந்தப் பிரச்சினை தீர்வதற்கு நமது அரசு துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று. வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட தமிழகத்தில் வாழக்கூடிய 60 இலட்சம் விவசாயத் தொழிலாளர் குடும்பங்களுக்கு 17 கோடி ரூபாய் நிதி பெற்று, வேட்டி, சேலை கொடுக்கப்போவதாக அறிவித்தீர்கள். அது எந்த அளவிலே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. இன்றைக்கு தஞ்சை மாவட்டத்தில் 8 இலட்சத்திற்கும் அதிகமாக விவசாயத் தொழிலாளர்கள், குடும்பங்கள் இருக்கின்றன. அதில் 1½ இலட்சம் பேர்களுக்குக்கூட இந்த வேட்டி, புடவையை சர்க்கார் அறிவித்தபடி இன்னும் கொடுக்கவில்லை. ஆகவே, இந்த அரசாங்கம் விவசாயத் தொழிலாளர்களை ஏமாற்றக்கூடிய அரசாங்கமாக இருக்கக்கூடாது. அறிவித்தபடி 60 இலட்சம் விவசாயத் தொழிலாளர் குடும்பங்களுக்கும் வேட்டி, புடவைகளை வழங்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து மின்சாரத் துறைக்கு 100 கோடி ஒதுக்ககிறோம். ஆனால், இந்த மின்சார துறை பெருமளவு சரியாக செயல்படவில்லை என்றுதான் நாம் சொல்ல முடியும். இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்கு மின் கட்டணம் வழங்குவதில், வட்டி, அபராத

1987 நவம்பர் 16]

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

வட்டி என்று சொல்லி வசூலிக்கப்படுகிறது. நகராட்சி, பேரூராட்சிகளுக்குக் கூட, பாக்கியிருந்தால், வட்டி, அபராத வட்டி என்று சொல்லி, பணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. எனவே, இந்த வட்டி, அபராத வட்டி என்பதை நீக்கிவிட்டு, பில் பணத்தை மட்டும் வசூலிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவுக் கடன்கள். அரசு அறிவித்தும் கூட இன்னும் முழு மையாகக் கட்டியவர்களுக்குக் கடன் கிடைக்கவில்லை. தேக்க நிலையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. கூட்டுறவுத் துறையைத் தன் கையில் வைத்துள்ள மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக சம்பந்தப்பட்ட விவசாயிகளுக்குக் கடன் கிடைக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். உரம் கூட கம்பெனியிலிருந்து போகாமல் இருக்கிறது. இப்போது நடவு வேலை தீவிரமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, உரம் அவர்களுக்குக் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, 150 கோடி ரூபாய் நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத் திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்ளுவது எல்லாம் நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகத்திலிருந்து பொறுப்புகள் கூட்டுறவுத் துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால், ஒதுக்கப்பட்டப் பிறகு இன்றைக்கு தீபாவளிக்குக் கூட கிராமங்களில் இருப்பவர்களுக்கு ஒரு கிலோ பாமாயிலும், நகரத்தில் இருப்பவர்களுக்கு 2 கிலோ பாமாயிலும் தரப்படும் என்று அறிவித்தார்கள். ஆனால், பாமாயில் கிடைத்ததா என்றால் நகரத்தில் மட்டும் தான் ஒரு கிலோ பாமாயில் கிடைத்ததே தவிர கிராமப்புறங்களில் இருப்பவர்களுக்கு ஏமாற்றம் தான் கிடைத்து இருக்கிறது. ஆகவே, இன்றைக்கு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திலிருந்து அந்தப் பொறுப்புகளை எடுத்த உடன் அதில் பணியாற்றிக்கொண்டு, இருந்த ஊழியர்களுக்கு கூட்டுறவுத் துறையில் இன்னமும் பெரும்பாலானவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கவில்லை. உடனடியாக அந்த நம்பி வாழ்ந்து கொண்டிருந்த ஊழியர்களுக்கு வேலைக்கு உத்தரவாதம் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இறுதியாக, இந்த நகராட்சிகளில் வரி அபரீல் கமிட்டி என்று இன்றைக்கு டி.ஆர்.ஓ., ஆர்.டி.ஓ., நகராட்சித் தலைவர் 2 கவுன்சிலர்கள் ஆகிய 5 பேர் அடங்கிய ஒரு குழு இன்றைக்கு புகுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. எப்படி இந்த அரசு நகராட்சிகள், உள்ளாட்சிகளுக்கு தேர்தலை முடித்தப் பிறகு அதற்குள் இருந்த அதிகாரத்தை முழுமையாக அரசால் பிடுங்கப்பட்டு இன்றைக்கு நகராட்சிகள், உள்ளாட்சிகள் எல்லாம் வெறும் பொம்மைகளாகத் தான் காட்சி அளித்துக் கொண்டு இருக்கின்றன. எப்படி ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு இன்றைக்குத் தற்காலிகமாக ஜனநாயக முறைப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அந்த அமைப்புகளுக்குப்

[திரு. பொ. உத்திராபதி] [1987 நவம்பர் 16]

பதிலாக ஒரு கமிட்டி புகுத்தப்பட்டதோ அதே போல் இதற்கும் இந்தக் கமிட்டி புகுத்தப்பட்டது நியாயம் அல்ல. அப்படி ஜனநாயகத்தை கேலி கூத்தாக ஆக்கக்கூடிய தமிழக அரசாக இது மாறக்கூடாது. உடனடியாக அதைத் திரும்பப்பெற்று அது நகராட்சி கமிட்டியாக செயல்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழக அரசைப் பொறுத்தவரையில் சமீபகாலத்தில் ஒரு ஆட்சி நடைபெறுகிறதா அல்லது நிலைகுலைந்து நிற்கிறதா என்று 2, 3 மாத காலமாக சட்டம் ஒழுங்கு கெட்டுவிட்டதாக மக்கள் இடத்திலே ஒரு குழப்பமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே, தமிழக அரசு மக்களுக்கு செய்யக்கூடிய காரியங்களில் தேக்க நிலை வளர்ந்து வருகிறது. அதைத் தீவிரமாக நிதியமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்து இது சம்பந்தமாக வறட்சி நிவாரண வேலைகளை தொடர்ந்து செய்யவும், மத்திய அரசை வற்புறுத்தி நாம் பெறக்கூடிய நிதியைப் பெற்று தமிழ்நாட்டில் ஏற்பட்டு இருக்கக்கூடிய நிலைகளை மாற்றுவதற்கு நிதியமைச்சர் அவர்கள் சீரிய கவனம் செலுத்த வேண்டுகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

*திரு. பி. கே. எம். முத்துராமலிங்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு பேரவையினுடைய முன்னவர் அவர்களால் முன் மொழியப்பெற்று இருக்கிற துணை மதிப்பீடுகளின் பேரில் தான் சார்ந்திருக்கிற அகில இந்திய பார்வர்டு பிளாக் கட்சியின் சார்பில் என்னுடைய சில கருத்துக்களை சொல்ல விழைகிறேன்.

இன்றைக்குத் தமிழகம் முழுமையும் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டு தெய்வானைமரக் கடந்த சில நாட்களாகத் தான் இங்கே மழை பொழிந்து தமிழகத்திலுள்ள மக்களுக்கு ஓரளவுக்கு ஒரு நம்பிக்கையை ஊட்டியிருக்கிறது. இந்த வறட்சிக் காலம் இன்று, நேற்று அல்ல, தமிழகத்திலே பல முறை வந்திருக்கிறது. இதை நாம் அனைவரும் உணர்ந்திருக்கிறோம். இருந்தாலும் இந்த ஆண்டில் வறட்சியினுடைய கொடுமையைப் பார்க்கிறபோது அதிகமாக மக்கள் வறட்சியின் காரணத்தால் கோவை மாவட்டம், மதுரை மாவட்டம் போன்ற பகுதிகளில் இருக்கக் கூடியவர்கள் எல்லாம்—ராமநாதபுரம் மாவட்டம்தான் அதிகமாக வறட்சியால் பாதிக்கப்படுகிற மாவட்டம், அங்கே இருக்கக்கூடிய மக்கள் எல்லாம் தான் அதிகமாக இடம் பெயர்ந்து செல்வார்கள் என்ற ஒரு கருத்து இருந்தது போக இந்த ஆண்டில் இருந்த வறட்சியின் காரணமாக—இடம் பெயர்ந்து சென்று பிற மாநிலங்களுக்கு எல்லாம் சென்று இன்றைக்கு தங்களுடைய வயிற்றுப் பிழைப்புக்காக அவர்கள் அல்லோலப்பட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது இந்த மழை பொழிந்ததற்குப் பின்னால் ஒரு நம்பிக்கையோடு இன்றைக்கு அவர்கள் தமிழகத்தை நோக்கி

1987 நவம்பர் 16] [திரு. பி. கே. எம். முத்துராமலிங்கம்]

திரும்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு வறட்சி அதிகமாக இருக்கிற பகுதி என்று பார்க்கிற போது கோவை, மதுரை மாவட்டங்கள் இன்னும் ராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் பார்க்கிற போது வறட்சிப் பணிகள் அங்கே எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது, வறட்சிப் பகுதி என்று அறிவிப்பதிலேயே எந்த அளவுக்கு அரசு அதிலே கண்காணித்து வருகிறது என்பதைப் பார்க்கிற போது உள்ளபடியே வருந்தத்தக்க ஒன்றாகத் தான் இருக்கிறது. மாநில அரசினுடைய குழு வருகிறது. மத்திய அரசினுடைய குழு வருகிறது, ஆனால், அந்தக் குழுக்களுடைய பரிந்துரைப்படி அரசு அதற்கு ஏற்ற நடவடிக்கை எடுக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும்.

(பிற்பகல் 1-30)

அதற்கு ஒரு உதாரணமாக நான் சொல்லவேண்டுமென்றால், மதுரை மாவட்டம் இரண்டாகப் பிரிக்கப்படுவதற்கு முன்னால், அன்றைக்கு வேடசந்தூர் ஒரு வறட்சிப் பகுதியாக இருந்தது. ஆனால், அதற்குப் பின்னாலே மதுரை, அண்ணா என்று பிரிக்கப்பட்டதற்குப் பின்னால் மதுரை மாவட்டத்திலே அதிகமாக பாதிக்கப்பட்ட பகுதி என்று சொல்கிறபோது, அது உசிலம்பட்டி தாலுக்காவாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தப் பகுதியிலே யிருந்து வருகின்ற ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையிலே நான் சொல்கிறேன்.

முதன் முதலாக தமிழகத்திலே வறட்சி என்று சொன்னவுடனேயே உசிலம்பட்டியைப் பற்றி எனக்கு நினைவிருக்கிறது. பத்திரிகைகளைப் பார்க்கிறபோது, தினமணி, பத்திரிகையிலும், இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையிலும் மிகத் தெளிவாகப் படம்பிடித்துக் காட்டினார்கள். தென்னை மரங்கள் பட்டுப்போய் இருக்கின்ற படங்களை, அதிலே பிரசுரித்து இருந்தார்கள். அப்பேற்பட்ட ஒரு நிலையைக் கொண்டிருக்கின்ற அந்தப் பகுதியைப் பொறுத்தவரை இன்றுவரை நாங்கள் போராடிப் பார்க்கிறோம். வேடசந்தூர் எங்களை விட்டுச் சென்றுவிட்டது. இருந்தாலும் உசிலம்பட்டி பகுதியில் இருக்கக் கூடியவர்கள் அதிகமாக வாடிக் கொண்டிருக்கிறோம். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பெயராலே நீங்கள் மாவட்டத்தை அமைத்திருக்கிறீர்கள். வேடசந்தூரை கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். எங்களுக்கு அருகாமையில் ஆண்டிப்பட்டி இருக்கிறது. நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுடைய தொகுதியாக இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் எப்பேர்ப்பட்ட பணிகள் எல்லாம் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. அந்தப் பகுதி எப்படி வறட்சிப் பகுதியிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது? ஆனால், எங்களுடைய உசிலம்பட்டி பகுதியை ஏன் சேர்க்கவில்லை என்பதைப் பற்றி எல்லாம் தொடர்ந்து நான் வருகின்ற குழுக்களிடத்திலே மட்டுமல்ல, நம்முடைய அமைச்சர் வருகின்ற நேரத்திலே கூட சொல்லியிருக்கிறோம். அதன் காரணமாக வறட்சிப் பகுதி என்று அறிவிக்கப்

[திரு. பி. கே. எம். முத்துராமலிங்கம்] [1987 நவம்பர் 16]

படாததோடு மட்டுமல்ல, வறட்சிப் பகுதி என்று அறிவிக்காததினாலே அந்த விவசாயக் கூலிகளுக்கு, ஒரு தொழில் கிடைக்கும், ஒரு வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்ற நிலை உருவாகவில்லை. அதற்குப் பிறகு இன்றைக்கு மழை பெய்திருக்கிறது.

என்ன நடந்திருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். வறட்சிப் பகுதி என்று அறிவிக்கப்படாததாலோ வறட்சிப் பணிகள் அங்கே நடவாத காரணத்தினாலோ, அங்கே இருக்கின்ற குளம், குட்டைகள் எல்லாம் ஆழமில்லாத காரணத்தாலே, அதிகமான மழை பெய்திருந்தும், அங்கே தண்ணீர் பிடிப்பு இல்லாத நிலையிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கண்மாய்கள் உடைந்து அன்றைக்கு வெள்ளச் சேதம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். உள்ளபடியே அது வெள்ளச் சேதம் என்று சொல்வதற்கு வாய்ப்பில்லை. அந்த அளவிற்குக் கேவலமாக இன்றைக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. எனவே அந்தப் பகுதி தெர்டர்ந்து புறக்கணிக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பதைத்தான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அன்றைக்கு சுதந்திரப் போராட்டத்திலே ஈடுபட்ட மக்கள் என்கின்ற முறையிலே, வைகை அணைப்பகுதி மக்கள் இருந்தாலும், இன்றைக்கு வைகையினுடைய ஒதுக்கீட்டை பார்க்கும் போது, அதிலே எந்தவிதமான பங்கிட்டு வகையும், உசிலம்பட்டிதாலுக்காவிலே இருக்கக் கூடிய மக்களுக்கு இல்லை. அந்தப் பகுதியைபாசனப் பகுதியாக மாற்றக் கூடிய அந்த திருமங்கலம் கால்வாயிலிருந்து தண்ணீர் திறந்து விடுவதற்கு எங்களுக்கு வாய்ப்பில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் பெரிபாரிலிருந்து தண்ணீரை எடுத்து, வைகையின் மூலமாக எடுத்துத் தருகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அதிலேயும் அவர்கள் திட்டங்களை வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கே 132 அடியிலே தான் இன்றைக்கு கொள் அளவிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த அளவிற்கு வந்த பிறகு தான் தண்ணீர் திறந்து விடமுடியும் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த நிலையைப் பார்க்கும் போது அந்த ஒரு பகுதி மக்கள் மட்டும் எந்த அளவிற்குப் பாவம் செய்யக் கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள்? அங்கேயிருக்கக் கூடிய அந்த மக்களுக்கு மட்டும் ஏன் இந்த ஒரு நன்மையைச் செய்யக் கூடாது? அந்தப் பகுதியிலே உள்ள மக்கள் மனிதர்களாக உங்கள் கண்களுக்குப் படவில்லையா என்பதைத்தான் இன்றைக்கு அரசினிடத்திலே எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இது மாதிரி தொடர்ந்து 3 ஆண்டுகாலமாக வறட்சியின் காரணமாக அந்தப் பகுதியிலிருக்கின்ற அத்தனை பேரும் இடம் பெயர்ந்து சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். பல மாநிலங்களுக்கும் சென்று வறிற்றுப் பிழைப்பை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மழை பெய்ததற்குப் பின்னாலே குடிநீராவது கிடைக்கிறதே என்ற நம்பிக்கையோடு இன்றைக்குத் திரும்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்

1987 நவம்பர் 16] [திரு. பி. கே. எம். முத்துராமலிங்கம்]

அந்த மக்களின் மனதிலே மேலும் நம்பிக்கையூட்டக் கூடிய வகையிலே அந்தப் பகுதியிலே எல்லாம் மழையின் காரணமாக நீர் நிறைந்து இருக்கிறது. நிலங்கள் எல்லாம் குளிர்ந்து இருக்கின்றன. இந்த நேரத்திலாவது நீங்கள் வைகை. பெரியாறு திட்டத்திலேயிருந்து, திருமங்கலம் பிரதானம் கால்வாயின் மூலமாக அங்கே தண்ணீர் விடுகிற நிலையிலே அந்தப் பகுதியினுடைய மக்கள் நல்ல முறையிலே நம்பிக்கை பெறக் கூடியவர்களாக இருப்பார்கள். நிச்சயமாக அந்த அளவில் நிலைமை ஏற்படாவிடில் அவர்கள் மேலும் இடம் பெயர்ந்து சென்று அந்த பகுதியிலே ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினராவது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வர முடியும் என்ற நம்பிக்கையை இழக்கக் கூடிய அளவிலே அங்கே யாரும் குடியிருக்க முடியாது. அது சாடாகி விட்டது. என்று சொல்லக் கூடிய நிலைமை மாற வேண்டுமென்று வலியுறுத்தி கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்று கேட்டால் அந்தப் பகுதியைப் பொறுத்த வரையில், நாங்கள் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வருகிறோம். நாங்கள் மட்டுமல்ல. இதற்கு முன்பு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருந்தவர்கள் அத்தனை பேரும் அதை வலியுறுத்திச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியிலே எங்கன்பகுதி மட்டும் புறக்கணிக்கப்பட்டு வருகிறது. நாங்கள் மாற்றுக் கட்சியிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆளும் கட்சிக்கு என்றைக்கும் நாங்கள் அடிமைப்பட்டவர்களாக இல்லை என்ற கருத்தினை தேர்தல்கள் எடுத்துக் காட்டியுள்ளது. அதனால்தான் என்னவோ தெரியவில்லை. எத்தனை இயக்கங்கள், எத்தனை கட்சிகள் இன்றைக்கு ஆட்சிக்கு வந்தாலும் கூட, அந்தப் பகுதி தொடர்ந்து புறக்கணிக்கப்பட்டு வருகிறதே தவிர, வேறு அல்ல. அங்கே ஒன்றும் பெரிய தொழில்கள் கிடையாது. விவசாயத்தை மட்டும் நம்பி இருக்கக் கூடிய மக்கள் இன்றைக்கும் தொடர்ந்து வாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே இதே நிலை, இதே புறக்கணிப்பு தொடருமேயானால், நான் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருப்பதிலே எந்தவித அர்த்தமும் இல்லை என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த நிலை தொடர்ந்து நீடிக்குமானால், இந்த சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரிலேயே ஒரு நல்ல முடிவை எங்கள் பகுதியிலே செழுமைபடுத்தக் கூடிய முடிவை, இந்த சட்டமன்றத்தின் மூலமாக எங்களுக்கு அறிவிக்காவிட்டால், நிச்சயமாக நான் இந்தச் சட்டமன்றத்திலே தொடர்ந்து உண்ணாவிரதம் மேற்கொள்ளக் கூடிய ஒரு நிலை ஏற்படும் என்பதைச் சொல்லி, வாய்ப்பு கொடுத்த துணைத் தலைவருக்கு நன்றி கூறி, அமைகிறேன்.

திரு. கு. தமிழரசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற 252 சோடிக்கான நிதிநிலை அறிக்கை மீது நான் சார்ந்திருக்கின்ற இந்திய குடியரசுக் கட்சியின் சார்பில் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகின்றேன். தமிழகத்திலே கடந்த ஆண்டு வரலாறு சாணாத அளவிலே கடுமையான வறட்சி

[திரு. கு. தமிழரசன்]

[1987 நவம்பர் 16]

ஏற்பட்டு அந்த வறட்சியினால் தமிழகம் மிகவும் சிக்கித் தவித்ததை இந்த அவையிலே பலர் குறிப்பிட்டு உள்ளார்கள். இந்த வறட்சியின் மூலமாகப் பெரும் அளவிற்குப் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் தமிழகத்திலே உள்ள ஏழை கூலி விவசாயத் தொழிலாளிகளாக இருந்து கொண்டிருக்கின்ற ஒரு கோடிக்கு மேற்பட்ட கிராமப்புற தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நினைவுப்படுத்த விரும்புகிறேன். இந்த வறட்சி குறித்து வேலைவாய்ப்பிற்கு 14 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த 14 கோடி ரூபாய் என்பது 1 கோடிக்கு மேற்பட்ட கிராமப்புற ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் எந்த அளவிற்குப் போதுமானது என்பது புரியவில்லை என்பே குறைந்த பட்சம் 100 கோடியாவது இந்த வேலைவாய்ப்பிற்குச் செலவிடப்பட வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

பல்கலைக் கழகங்களுக்கு இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே தொகைகள் பகுத்து அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நான் சார்ந்திருக்கின்ற வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே ஒரு பல்கலைக் கழகம் நிறுவப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலேயிருந்து வந்திருக்கின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பலர் நீண்டகாலமாக வலியுறுத்தி வருகிறோம். கடந்த ஆண்டு, இந்த ஆண்டு வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே ஒரு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் உருவாக்கப்படும் என்று இந்த அவையிலே அறிவித்தார்கள். ஆனால் ஒரு ஆண்டுக்கு மேலாகியும் அப்படிப்பட்ட வேளாண்மைப்பல்கலைக் கழகம் வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே தொடங்கப்படவில்லை. வட ஆற்காடு மாவட்டம் ஒரு மிகப் பெரிய மாவட்டம். 21 சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர்களை உள்ளடக்கிய மாவட்டம். பல்வேறு கல்லூரிகள் இருக்கின்ற மாவட்டம். பல மாவட்டங்களில் பல்கலைக் கழகங்கள் இருக்கின்ற போது எங்களுடைய மாவட்டம் மட்டும் என்ன காரணத்தினாலோ துரதிஷ்டவசமாக இதுவரையிலும் ஒரு பல்கலைக் கழகம் கூட அமைக்கப்படாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. எனவே ஒரு பல்கலைக் கழகத்தை வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே நிறுவவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வீட்டு வசதிக்காக 40 கோடி அளவிலே இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே தந்திருக்கிறீர்கள். ஏழை தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இன்றைக்குக் கிராமப்புறங்களிலே ஒவ்வொரு நாளும் என்றைக்கு நம்முடைய குடிசைகள் எல்லாம் இடிந்து போய்விடுமோ, என்றைக்குத் தீ வைத்துக் கொளுத்திவிடுவார்களோ என்கின்ற அளவிற்கு அஞ்சி அஞ்சி வாழ்ந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஏழை தாழ்த்தப்பட்ட ஆதி திராவிட மக்களுக்குத் தனி வீட்டு வசதி வாரியம் அமைக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் கூட கடந்த ஒரு ஆண்டிற்கு மேலாக தாட்கோ மூலமாக தமிழக அரசாலே ஒரு வீடு கூட இன்னமும் கட்டித் தரப்படவில்லை. அது ஏனோ நிறுவையிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால்

1987 நவம்பர் 16] [திரு. கு. தமிழரசன்]

கிராமப் புறத்திலே தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் ஒவ்வொரு நாம் னு என்றைக்கு நம்முடைய வீடு கொளுத்தப்பட்டு விடுமோ என்று அஞ்சிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் சிலதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கடந்த 4 மாதங்களிலே மட்டும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய வீடுகள் 3,000-க்கு மேற்பட்ட வீடுகள் தமிழகத்திலே கொளுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. தர்மபுரி மாவட்டத்திலே பேன்னாகரம் வட்டத்திலே நாகமலை என்ற கிராமத்திலே 12 கடையிலே ஏன் தனி டம்ளர் வைத்திருக்கிறீர்கள் எங்களுக்கு மொத்த டம்ளர் தரக்கூடாதா என்று கேட்ட ஒரே காரணத்திற்காக அந்த கிராமத்திலே 70-க்கு மேற்பட்ட வீடுகள் தீ வைத்து கொளுத்தப்பட்டது. அதேபோல சேலம் மாவட்டத்திலே ஓமலூர்வட்டத்திலே ராக்கிப்பட்டி என்ற கிராமத்தில் அண்ணல் அம்பேத்கார் பெயரிலே ஒரு விழா எடுத்தார்கள். ஒரு மன்றம் கட்டினார்கள் என்ற காரணத்திற்காக அவர்கள் காவல் நிலையத்திலே புகார் செய்த போதும் கூட, சாவலர்கள் கூட அங்கே பாதுகாப்பாக இருந்த போதிலும் கூட, ராக்கிப்பட்டி கிராமம் தீ வைத்து கொளுத்தப்பட்டு 70-க்கு மேற்பட்ட குடிசைகள் எரிந்து சாம்பலாகிவிட்டது. அதே போல கடந்த மாதம் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் ஏதோ ஒரு சம்பவத்திலே, ஒரு பிரச்சினையிலே நடந்த ஒரு இன ஆதிக்கப் போராட்டத்தின் போது 3,000-க்கு மேற்பட்ட வீடுகள் தீ வைத்துக் கொளுத்தப்பட்டது. இன்றைக்கு இந்த மழைக் காலத்திலே தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வீழிழந்தவர்களாக அங்கே அநாதைகளாக வெறும் வானமே கூரையாக, சுவர்கள்கூட இல்லாமல், குட்டிச்சுவர்களுக்குப் பக்கத்திலே தங்களுடைய குழந்தைகளோடு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற அந்த கோரக் காட்சியை தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறோம்.

(பிற்பகல் 1-40)

மூன்றாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட குடிசைகள் கொளுத்தப்பட்டு, ஆயிரக்கணக்கான தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இன்றைக்கு வீடுகள் இல்லாமல் அநாதைகளாக அங்கே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி ஒவ்வொரு சம்பவத்தையும் சொல்லிக் கொண்டே போனால், அது மிக நீளமான பட்டியலாகப் போகும். எனவே, வீட்டு வசதிக்காக 40 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற இந்த வேளையிலே நான் இந்த அரசுக்குப் பணிவோடு என்னுடைய கோரிக்கையைச் சமர்ப்பிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு, தீ வைத்துக் கொளுத்த முடியாத, தீக்கிரையாகாத, தீப்பிடிக்காத வீடுகளை இந்த அரசு 1 கோடி தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு, அதனால் எவ்வளவு செலவானாலும் பரவாயில்லை, கட்டித்தர வேண்டுமென்று கோரிக்கையை, இங்கே நான் முன் வைக்க விரும்புகிறேன். அது மட்டுமல்லாமல், இன்னொரு நிகழ்ச்சியைக்கூட நான் இங்கே சொல்ல விழைகிறேன்.

[திரு. கு. தமிழரசன்]

[1987 நவம்பர் 16]

கடந்த மாதம், ஆதி திராவிடர் மகாநாட்டிற்காக, லாரி மூலமாக சென்ற ஆதி திராவிட மக்கள், திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலே, பண்டாரம்பட்டி என்ற ஊருக்குச் சென்று மணியாச்சி வழியாக வந்து கொண்டிருந்தபோது, மணியாச்சியிலே, எப் போதுமே, வரலாற்று இல்லாத அளவிற்கு, ஒரு வெடிகுண்டு அந்த லாரியின்மீது வீசப்பட்டது. அதனால் அந்த லாரியிலே போய்க் கொண்டிருந்த 17 பேர் படுகாயம் அடைந்து அதில் சேவியர் என்கின்ற ஒருவர் அந்த இடத்திலேயே இறந்து போனார். இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் எல்லாம் தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருப்பதனால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு, அவர்களின் இந்த நிலைமைகளை ஆராய்வதற்கு ஒரு தனிக் கமிஷன் நிறுவி, அந்த தனிக் கமிஷன் இதை ஆராய்ந்து அரசுக்கு ஆய்வறிக்கை தருவதற்கு அரசு முன் வரவேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.... (மணியடிக்கப்பெற்றது).

திருமதி டி. யசோதா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1987-88 ஆம் ஆண்டு முதல் துணை மதிப்பீடுகள் மானியத்தின் மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பினைத் தந்தமைக்கு நான் சார்ந்திருக்கின்ற இந்திய தேசிய சாங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 252.42 கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கத்திற்கு வகை செய்து இந்த மானியக் கோரிக்கை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களால் இங்கே முன்மொழியப்பெற்று வந்திருக்கிறது. இதிலே குறிப்பாக, பல அம்சங்களிலே நாம் இந்தத் தொகையினை செலவிட்டிருக்கிறோம். மின்சாரத் துறைக்கு 100 கோடி; நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கு 50 கோடி; வறட்சி, இன்னும் புது பணிகளுக்கு என்று இதர தொகையினை செலவிட்டதற்கான அனுமதியைக் கோரி வந்திருக்கின்ற இந்த மானியக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களை நான் சமர்ப்பிக்க விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்திலே ஏற்பட்ட வறட்சியின் காரணமாக மக்கள் குடிநீருக்கு பட்ட துன்பங்களை நாம் நினைவு கூறாமல் இருக்க முடியாது. இதிலே, குறிப்பாக தமிழகத்தினுடைய குடிநீர்ப் பற்றாக்குறையைப் போக்குவதற்காக 30 கோடி ரூபாய் இந்த அரசாங்கம், இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறது. அதிலே, சென்னையைப் பொறுத்தமட்டிலும் கிட்டத்தட்ட 7 கோடிக்கு அதிகமாக நாம் செலவு செய்து இந்தக் குடிநீர்ப் பிரச்சினையை சென்னையிலே சமாளித்து இருப்பதை நிச்சயமாக பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. சென்னையினுடைய குடிநீர் வாரியம் மிகச் சிறப்பான முறையிலே, பல ஆயிரக்கணக்கான லாரிகளை அமர்த்தி பகுதி மக்களுக்குக் குடிநீர் கிடைப்பதற்குரிய வாய்ப்பினை உருவாக்கித் தந்ததை நான் இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட்டுச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. ஆனால், அதே நேரத்திலே இந்த நிலை தொடராமல், இது போன்ற சூழ்நிலை வராமல் தடுப்பதற்கு வேண்டிய முழு முயற்சியையும் அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1987 நவம்பர் 6] [திருமதி டி. யசோதா]

அடுத்தாற்போல், இன்றைக்கு நாம் பத்திரிகைகளிலே பார்க்கின்றபோது, நீதி கிடைக்கும் என்று நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றால் அங்கே நீதிபதியைக் காணவில்லை, அங்கே நீதிபதிகள் இல்லை யென்கிற குறைபாட்டுக்கு மத்தியிலே மக்கள் அவதிப்படுகின்ற போது, நீதிமன்றங்களுக்குத் தேவையான அடிப்படை வசதிகள் கூட இல்லையென்பதை நாம் பார்க்கிறோம்.

நீதிமன்றங்களுக்குரிய அடிப்படை வசதிகள், குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், சழிப்பிடங்கள் கூட இல்லாமல் இருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. நீதிமன்றங்களின் மூலமாக அரசுக்கு ஒரு கணிசமான தொகை அரசாங்கத்திற்கு வருமானமாக வந்து கொண்டிருக்கிறபோது அத்தகைய குறிப்பிட்ட நீதிமன்றங்களுக்கு அடிப்படை வசதிகள் கிடைக்கவும், நீதிபதிகள் இல்லாத நீதிமன்றங்களில் உடனடியாக நீதிபதிகளை நியமித்தும் துரிதசரஸ் நடவடிக்கையாக அரசு மிக வேகமாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதனால் பல நல்ல சாரியங்கள் நாட்டு மக்களுக்குக் கிட்டாமல் நீதி தேவன் தன்னுடைய புனிதப் பணியைச் செய்ய முடியாத நிலை இருப்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதைப் போலவே சிவகாசியில் இருக்கிற சுமார் 700 தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்ற நிலையைப் பார்க்கிறோம். அதற்குக் காரணம் என்ன என்று ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். இவ்வாறு தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டதற்குரிய சூழ்நிலை ஏன் ஏற்பட்டது என்று கண்டறிந்து அதைத் தவிர்ப்பதற்குரிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் விரைவில் எடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல் தஞ்சாவூரில் இருக்கிற பீடித் தொழிலாளர்கள் பசிக்கு கொடுமையிலிருந்து தங்களைப் பாதுகாக்க, கூட்டுறவுத் துறையில் அந்தத் தொழிலைத் தொடங்க தமிழக அரசை வலியுறுத்தித் தொடர் உண்ணாவிரதம் என்னும் போராட்டத்தைத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். 1985 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் முதல் 130 பீடி கம்பெனிகள் கதவடைப்பு செய்து தொழில் நடத்தும் உரிமத்தை சரண்டர் செய்துவிட்டார்கள். இதனால் தமிழக அரசு தொழில் மையம் மூலமாகக் கூட்டுறவு முறையில் தொழில் தொடங்கிட ஆலோசனை செய்து 1987 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்தில் 534 பீடித் தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகளாக 227 பீடித் தொழிலாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்க அங்கத்தினர்கள், கட்டணத்தை தஞ்சாவூர் கூட்டுறவு தொழிலாளர் மையத்தின் அனுமதியோடு இந்தியன் ஒவர்சீஸ் பேங்கில், தஞ்சாவூரில் செலுத்தியுள்ளனர். தொழில் வணிகத் துறையினரிடமிருந்து கூட்டுறவுப் பதிவு வரவில்லை. தஞ்சாவூர் பீடித் தொழிலாளர்களைப் பசிக்கு கொடுமையிலிருந்து மீட்க கூட்டுறவுத் துறையில் பீடித் தொழிற்சாலைகளைத் தொடங்க தமிழக அரசை வலியுறுத்தி, தொடர் உண்ணாவிரதம் ஏற்றிருக்கிறார்கள்.

[திருமதி டி. யசோதா] [1987 நவம்பர் 16]

மாண்புமிகு அமைச்சர் டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் கூட்டுறவுத் துறைக்கும் பொறுப்பேற்றிருக்கிற காரணத்தால் இதையும் உடனடியாகச் செயல்படவும் கொடுத்து, நிறைவேற்றி, தொழிலாளர்களுடைய உண்ணாவிரதத்தை நிறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே இங்கே ஆசிரியர் தேசிய சங்கத்திலிருந்து எனக்கு ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். அதில் மேல்நிலைக் கல்வி பொறியியல் பிரிவு மெக்கானிக்குகளின் படித்தன்மையை மாற்றி அரசு ஆணை எண் 1719—நாள் 14-9-1988-ன் இணைக்கப்பட்ட வாசகத்தில் The staff of the centre of mechanics who can teach practical courses ஆனது முழு பேராதகர்கள் பணியைப் பாதிப்பதால் அதை நீக்கக் கோரும் மனுவை அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பியும், அமைச்சர் அவர்களுக்கு அனுப்பியும் அது நடைமுறையில் எடுப்பாது இருக்கிற காரணத்தால் அதையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் டாக்டர் நாவலர் அவர்களிடம், மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களின் மூலமாகச் சமர்ப்பிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதற்குரிய துரித நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து அரசாங்கம் வறட்சிப் பணியைப் போர்க்கால நடவடிக்கை எடுப்பதைப்போல் எடுத்துச் செய்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இங்கே எனக்கு முன்னால் பேசிய நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள்கூட வறட்சிக்கு மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்கிற தொகை குறைவாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். குறைந்த தொகை போதும் என்று நான் சொல்வதற்குத் தயாராக இல்லை. மத்திய அரசிலிருந்து தமிழகத்திற்கு எவ்வளவு நிவாரணம் வந்தாலும் அது அதிகமாக வேண்டும் என்று கேட்கிற குரல்களில் எங்களுடைய குரல்களும் சேர்ந்துதான் இருக்க வேண்டுமே தவிர தனியாக இருக்க முடியாது. ஆனால் மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து வந்தத் தொகையை நாம் எப்படிச் செலவழிக்கிறோம் என்பதையும் பார்க்க வேண்டும்.

எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த மட்டில், உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் முதலில் சமூக நலக் கூடங்கள் அமைப்பதற்கு என்று பணத்தை ஒதுக்கினார்கள். கிட்டத்தட்ட 3 லட்சம் ரூபாய் ஒரு யூனியனுக்கு சமூக நலக் கூடம் கட்டுவதற்காக என்று ஒதுக்கினார்கள். ஆனான்கிசுகமலக் கூடம் கட்டுவதற்கு முன்னாலேயே அதைச் செய்து நெண்டாமென்று சொல்லி அதற்குப் பதிலாக உடனடியாக குளங்களையும், குட்டைகளையும் ஏரிகளையும் ஆழப்படுத்துவதற்கு அந்தப் பணத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று ஒரு உத்தரவைப் போட்டார்கள். அவ்வாறு உத்தரவு வந்த பிறகு உடனடியாக எந்தெந்த ஏரிகளை எடுக்கலாம், எந்தெந்த குளங்களை குட்டைகளை எடுக்கலாம் என்று ஆய்வு செய்து எடுத்தார்கள். அதற்குப் பிறகு மறுபடியும் அந்தக் குளங்கள், குட்டைகளுக்குரிய வரைவு படத்தை

1987 நவம்பர் 16] [திருமதி டி. யசோதா]

அரசாங்கம் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் அவ்வாறு அரசாங்கம் கொடுப்பதில் காலதாமதம் ஏற்பட்ட காரணத்தால் குட்டைகளையும் குளங்களையும் வேலை செய்வதற்கு எடுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. அதைப் போலவே ஏரிகளையும் எடுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. இவ்வாறு ஏரிகளும், குளங்களும் எடுத்துக் கொள்ளப்படாத காரணத்தால், மீண்டும் மழை பெய்த நேரத்தில், அதிகமாக மழை பெய்திருந்தாலும்கூட அந்த மழை நீரைத்தேக்கி வைக்க முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டு அந்த மழை நீர் முழுவதும் பாழாக்கப்பட்டிருப்பது மட்டுமல்லாமல் அந்தப்பணத்தை மீண்டும் இப்போது சமூக நலக் கூடங்களுக்கு மாற்றப்பட வேண்டும் என்று உத்திரவிட்டிருக்கிறார்கள். இதுதான் நம்முடைய போர்க்கால பணியா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-50)

ஆக வறட்சியினுடைய பணிகள் எதைச் செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்யாமல் காலதாமதம் ஏற்படுவதற்கு, அரசாங்கத்தினுடைய மாறுபட்ட உத்திரவுகள்தான் காரணமாக இருக்கின்றன என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியாது.

மேலும் இன்றைக்கு மத்திய அரசாங்கத்தின் மூலமாக நம் முடைய தேசிய கிராமப்புற வளர்ச்சித் திட்டத்திற்கு என்று கருதுகிறபணம் நியாயமான முறையிலே செலவழிக்கப்பட வேண்டும் என்பதிலே மாநில அரசுக்கு எந்தவிதமான கருத்து வேறுபாடும் இருக்க முடியாது என்பதை குறிப்பிட்டுச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அரசியல்வாதிகள் மீது நாம் குறை சொல்லும் அதே நேரத்தில் அதிகாரிகளாக இருக்கின்றவர்கள் எவ்வளவு பெரிய தவறுகள் செய்தாலும் அதைப் பாதுகாக்கின்ற சூழ்நிலையில் தமிழக அரசு இருக்கக்கூடாது, இருக்காது என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் தான் சில குற்றச்சாட்டுகளை இங்கே உங்கள் முன்னே சமர்ப்பிக்க விரும்புகிறேன்.

கந்தனூர் கல்வெட்டுக் காலனி என்ற பஞ்சாயத்து ஸ்ரீபெரும் பதாரிலே இருக்கிறது. அந்த பஞ்சாயத்தில் கிட்டத்தட்ட 1984 ஆம் ஆண்டு 25 தொகுப்பு வீடுகள் கட்டுவதற்காக 85 ஆயிரம் ரூபாயை முன்பணமாக பக்தவத்சலம் என்கிற ஒரு ஆர். ஐ. பெற்றிருக்கிறார். எண்பத்தைந்தாயிரம் ரூபாயை முன்பணமாக பெற்ற அந்த ஆர். ஐ. இதுவரையில் அந்த வீடுகளைக் கட்டி முடிக்கவில்லை. அது துவக்கக் கட்டத்திலேயே இருக்கிறது. அந்த ஆர். ஐ.க்கு அதே யூனியனிலே ஓரகடம் மகாகவி மங்களம் என்கிற பஞ்சாயத்துக்கு ரோடு போடுவதற்காகவும், கீரனூர் பகுதிக்கு சாலை போடுவதற்காகவும் மொத்தம் எட்டாயிரம் ரூபாய் முன்பணமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அந்த ஆர். ஐ.யினுடைய பணியின் திறமையைப் பார்த்தா? எதன் அடிப்படையில்? ஆக அந்த ஆர். ஐ. ஏற்கெனவே 85 ஆயிரம் ரூபாயை பெற்றிருக்கிறார், இப்போது மறுபடியும்

[திருமதி டி. யசோதா] [1987 நவம்பர் 16]

எட்டாயிரம் ரூபாயை இரண்டு சாலைகள் அமைக்கப் பெற்றிருக்கிறார். 13-11-1987இல் வேலையையே ஒதுக்கீடு செய்யாமல் ஒரு பத்தாயிரம் ரூபாயைப் பெற்றிருக்கிறார் ஆர். ஐ. ஜெயச்சந்திரன். வேலையை இல்லை. என்ன வேலை என்றே தெரியாத அவர் ஒரு ஐந்தாயிரம் ரூபாயை முன்பணமாக பெற்றிருக்கிற சூழ்நிலை ஸ்ரீ பெரும்புதூர் யூனியனில் ஏற்பட்டு 6 மாதங்களுக்கு மேலாக அங்கே ஒரு அதிகாரிகூட பணியாற்ற முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் இன்றைக்கு அரசியல் கட்சிக்காரர்களால் சாதிக் கலவரங்கள் ஏற்பட்டுவிடுமோ என்ற அச்சமான சூழ்நிலை இருக்கிறது. முளச்சூர், செட்டிப்பேடு என்ற பகுதிகளிலும் இது போன்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. புறம் போச்சு நிலத்தை விற்பனை செய்வதிலேகூட போட்டி போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு சங்குவார்சத்திரம் பகுதியில் குட்டை புறம்போக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லாத சூழ்நிலையில் சடைகள் சுட்டிக்கொள்ளும் நிலை அங்கே இருக்கிறது. அங்கேயுள்ள தாசில்தார் குட்டை புறம்போக்கு நிலத்தை நத்தம் புறம்போக்காக மாற்றுவதற்கு ஒரு ரெசல்யூஷன் அனுப்பி யிருந்தாலும் மாவட்டக் கலெக்டர் அலுவலகத்திலேயே அது முடக்கப் பட்டு இருக்கிறது. இன்று அந்த மக்களைக் காலிசெய்ய துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். ஆனால் மற்ற பகுதிகளில் அருமைமான பழத்தோட்டம் உள்ள பழந்தண்டலம், பூக்கள் பூக்கும் பூந்தண்டலம் போன்ற பகுதிகளில் உள்ள புறம்போக்கு நிலங்களை விற்கக்கூடிய சூழ்நிலை எப்படி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏன் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பற்றி நீங்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

சமூக நலக் காடுகளைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் நிறையச் சொல்லலாம். மிக அதிகமாக உழைவை சமூக நலக் காடுகளின் மூலமாக நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ரேஷன் கார்டுகளிலும் அதைப்போலத்தான். இன்றைக்கு ஏழை மக்களுக்கு உரிய சர்க்கரை பாமாயில்—தீபாவளிக்குக் கொடுப்பதாகச் சொன்னது இன்னும் கிடைக்கவில்லை—கிடைக்காத சூழ்நிலை இருக்கிறது.

ஸ்ரீ பெரும்புதூர், குன்றத்தூர் போன்ற காவல்நிலையங்களில் ஜீப்புகள் இல்லாத காரணத்தால் பொது மக்கள் கஷ்டப்பட்டு அடிப்பட்டு உதைப்பட்டு இரத்தம் சிந்தி வருகின்றவர்களே போலீசாருக்கு வண்டி அமைத்துக் கொடுக்கக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது.

இறுதியாக ஒன்றைச் சொல்லி அமர்கிறேன். ஒய்லூதியத் தைப் பொறுத்த வரையில் அனைவருக்கும் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். அனைவருக்கும் கொடுக்கப்படவில்லை. அதற்கென்று ஒரு ரிஜிஸ்டர் மெயின்டெயின் செய்து சரியான முறையில் நீங்கள் அந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

1987 நவம்பர் 16]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவையினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே 1987-88 ஆம் ஆண்டுக்குரிய முதல் துணை மதிப்பீடுகள் ரூ. 252 கோடியே 42 இலட்சத்திற்கு கோரப்பட்டுள்ளது. வருவாய்க் கணக்கில் ரூ. 225 கோடியே 3 இலட்சமும் மூலதன கணக்கிலே ரூபாய் 27 கோடியே 39 இலட்சமும் கேட்கப்பட்ட விவரங்கள் பற்றிய குறிப்புரைகள் மாண்புமிகு உறுப்பினர் களுக்குத் தரப்பட்டிருக்கின்றன.

எனக்கு அதிக நேரம் தர வேண்டாம் என்ற பெருந்தன்மையின் அடிப்படையிலேயும் அதிக சிரமம் எனக்குத் தர வேண்டாம் என்ற நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையிலேயும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க நேரத்தையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு என்னைப் பெரும்பகுதி விடுவித்ததற்காக என்னுடைய நன்றியறிதலை அவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆனால் இந்தத் துணை மதிப்பீட்டு கோரிக்கைகள் மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் கூறிய கருத்துக்களிலே நடைமுறைப்படுத்தக்கூடிய நடைமுறைப்படுத்த வேண்டிய நியாயமான கோரிக்கைகள் அத்தனையையும் அந்தக்கருத்துகள் அத்தனையையும் அந்தந்தத் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் குறித்து வைத்து அதன் மீது எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை முறைப்படி எடுப்பார்கள் என்பதை முதலிலே குறிப்பாக கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக இந்தத் துணை மதிப்பீட்டிலே நாம் வறட்சி நிவாரணப் பணிகளுக்குச் செலவழிப்பது பற்றியும் அதை யொட்டி பல்வேறு துறைகளுக்குச் செலவழிக்க வேண்டிய இன்றியமையாத நிலையைப் பற்றியும் சுருக்கமாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற குறிப்புகளில் விவரமான தன்மைகள் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. வறட்சி நிவாரணப் பணிகளைப் பொறுத்தளவில் நாம் அதிகமாக ஈடுபட வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது என்பதையும் ஓரளவுக்குச் சமாளிக்க வேண்டிய நிலைமையில் எப்படி எல்லாம் இந்த அரசு நடந்து வந்தது என்பதையும் அவ்வப்போது அறிக்கைகள் மூலம் தெரிவித்ததோடு சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளின் போதும் நாம் விரிவான விளக்கங்களைத் தந்திருக்கிறோம். அதுமட்டுமல்லாமல் இந்த ஆண்டு நிதி ஒதுக்கீடு செய்த வகையிலே மட்டும் இதற்கு 55 கோடியே சில்லரை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். இதற்கு முன்னால் இந்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டம் போடுவதற்கு முன்னால் இருந்து வறட்சி நிவாரணப் பணிகளுக்கு என்று ஒதுக்கீடுகள் செய்திருக்கிறோம். அதுமட்டுமல்லாமல் பல்வேறு திட்டப் பணிகளுக்கு ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட தொகையும் இருக்கிறது. அந்த திட்டப் பணிகளை உள்ளடக்கிய வகையில் அவை வறட்சி நிவாரணப் பணிகளுக்குப் பயன்பட வேண்டு

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1987 நவம்பர் 16]

மென்ற அடிப்படையில் இதுவரையில் வறட்சி நிவாரணப் பணிகள், குடி தண்ணீர் வழங்க, வேலை வாய்ப்பு உறுதி செய்ய, வேலை வாய்ப்பு தர, ஆங்காங்கே ஆழ்குழாய் கிணறுகள் ஏற்படுத்த, கிணறுகளை ஆழப்படுத்த, உறைக் கிணறுகளை அமைக்க, ஏற்கனவே உள்ள கிணறுகளைப் புதுப்பிக்க, புதிய கிணறுகள் உருவாக்க, இப்படிப்பட்ட பணிகளுக்கெல்லாம் பயன்படுத்துகிற வகையில் இதுவரையில் 182 கோடியே 26 இலட்சம் ரூபாய்க்கு இதுவரையில் நாம் அனுமதி தந்திருக்கிறோம். அதில் 23—10—1987 வரையில் 140 கோடியே 35 இலட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு பணிகள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. கிட்டத்தட்ட ஒரு மாத காலத்திற்குள் கூடுதலாகப் பணிகள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிற இந்த அளவிலே, மத்திய அரசின் சார்பாக முதலிலே கிட்டத்தட்ட 35 கோடி ரூபாயும், பிறகு 26 கோடி ரூபாயும், மொத்தம் கிட்டத்தட்ட 61 கோடியே 37 இலட்சம் ரூபாய் மத்திய அரசிடத்திலிருந்து கடனாகவும், மானியமாகவும் வந்திருக்கிறது. இந்த 61 கோடியே 37 இலட்சத்தில், அடிக்கடி தெரிவித்திருப்பதுபோல், 70 சதவிகிதம் கடனாகவும், 30 சதவிகிதம் மானியமாகவும் தரப்பட்டிருக்கிறது. 30 சதவிகித மானியம் அடுத்த திட்ட செலவுகளில் ஈடு செய்து கொள்ளப்படுமென்ற தன்மையிலே தரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை உறுப்பினர்கள் மனதிலே கொள்ள வேண்டுமென்பதோடு இந்தக் கடனை மத்திய அரசுக்கு சிலபல ஆண்டுகளிலே செலுத்த வேண்டுமென்ற வகையிலே தரப்பட்டிருக்கிறது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

அது உடனடிச் செலவுக்குப் பயன்படும் அளவுக்கு வந்திருக்கிறது. அந்த வகையிலேதான் பல்வேறு தன்மைகளை மேற்கொள்ளும்போது இதிலே 29 கோடியே 94 இலட்சம் ரூபாயை குடிநீர் வழங்க அனுமதித்திருக்கிறோம். சென்னை மாநகருக்கு 7 கோடியே 58 இலட்சம் ரூபாய் வழங்கியிருக்கிறோம். அது மட்டுமல்லாமல் வேலை வாய்ப்புத்தர 14 கோடி ரூபாய் அனுமதித்திருக்கிறோம். 5,000 குழாய் கிணறுகள் 12½ கோடி ரூபாய் மதிப்பீட்டுச் செலவில் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 2 கோடியே 80 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்பீட்டுச் செலவில் 853 திறந்த கிணறுகள் அமைக்க அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. லாரிகள் மூலம் தண்ணீர் வழங்க 4 கோடியே 72 இலட்சம் ரூபாய் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. விரிவான குடிநீர் வழங்கும் திட்டத்திற்கு 2 கோடியே 50 இலட்சம் ரூபாயும், இப்படிப் பல்வேறு வகைகளுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிற நிலைமைகளை எல்லாம் விரிவாக எடுத்துச் சொல்லலாம். மற்றவைகள் எல்லாம் பிற பிற நேரங்களில் விளக்கப்படுமென்று சொல்லி, பல்வேறு விளக்கங்கள், வாய்ப்பு, நேரம் கிடைக்கும்போது, விளக்கம் தர வேண்டிய இன்றியமையாமை ஏற்படும்போது தரப்படும் என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, மன நிறைவோடு மாண்புமிகு உறுப்பினர் செல்லலாம் என்று மட்டும் கூறி என் உரையை முடிக்கிறேன்.

1987 நவம்பர் 16]

(பிற்பகல் 2-00)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போது பிற்பகல் 2-00 மணி. விவாதம் முடிவுற்றது. வாக்கெடுப்பு.

பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி ;

“1987-88ஆம் ஆண்டிற்குக் கூடுதல் செலவிற்கான மானியக் கோரிக்கைகள் அடங்கிய 12—11—1987 தேதியிடப்பெற்ற அறிவிப்பில் குறிப்பிடப் பெற்றுள்ள துணை மானியக் கோரிக்கைகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் எதிரே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தொகைகளுக்கு மேற்படாத தொகைகள் 1987-88ஆம் ஆண்டிற்கான கூடுதல் செலவிற்காக அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகைகள் அரசுக்கு வழங்கப்பெற்றன.

நிறைவேற்றப்பெற்ற 1987-88ஆம் ஆண்டு கூடுதல் செலவிற்கான மானியக் கோரிக்கைகள்.

ஏ. வருவாய்ச் கணக்கில் செலவு—தொடர்ச்சி.

கோரிக்கை.

(ரூபாய்
ஆயிரத்தில்)

1	நிலவரித் துறை	1
4	பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரி களும்—தீர்வைகளும் தீர்வாகம்	53
9	மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள்.	23, 82
10	பால் வழங்கு திட்டங்கள்	22, 60
11	மாவட்ட நிருவாகம்	90
15	காவல் துறை	4,05,41
17	கல்வி	1,28,49
18	மருத்துவம்	29,21
19	டொதுச்சுகாதாரம்	32,61
20	வேளாண்மை	7,05,70
22	கால்நடை வளர்ப்பு	9,50
23	கூட்டுறவு	1,09,47
24	தொழில்கள்	2,75,00
26	கைத்தறியும் துணித்தொழிலும்	12,00
28	சமுதாய நலவளர்ச்சித் திட்டங்களும் நகராட்சி நிருவாகமும்	5,02,00
30	சமூக நலம்	4,16,56

[1987 நவம்பர் 16]

கோரிக்கை.

(ரூபாய்
ஆயிரத்தில்)

31	பழங்குடியினர், ஆதிதிராவிடர் முதலியோர் நலன்	8,68
35	நுதர்ப்பொருள் வழங்கல்	50,60,00
36	பாசனம்	3,00,89
38	பொதுப் பணிகள் பணியாளரைமீட்டும், கருவிகளும் தளவாடமும்	5,00
39	சாலைகளும் பாலங்களும்	1,20,00
41	இயற்கைச் சேற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு	5,43,75
43	பல்வகை	1,00,00,00
45	காட்டு வளத் துறை	4,40,62
47	செய்தி, சுற்றுலா திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல்—	4,35
48	ஊரகத் தொழில்கள்	4,15
49	குடிநீர் வழங்கல்—	23,41,64

மொத்தம்—ஏ. வருவாய்க் கணக்கு 2,25,02,89

பி. வருவாய்க் கணக்கின்கீழ் வராத மூலதனச்
செலவு.

51	தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு	14,50
52	பாசனம் குறித்த மூலதனச் செலவு	83,00
53	பொதுப் பணிகள்—கட்டிடங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு	17,50
58	பல்வகை மூலதனச் செலவு	4,17,56

மொத்தம்—பி. வருவாய்க் கணக்கின் கீழ்
வராத மூலதனச் செலவு. 5,32,56

கிடன்கள், முன்பணங்கள் வழங்குதலும்
கடனைத் திருப்பிக் கொடுத்தலும்.

59	மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும் முன் பணங்களும்.	21,38,67
----	--	----------

பெரு மொத்தம் 2,51,74,12